

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

I

ΑΝ-ΟΙΚΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ

1. Ὅποιος θέλει νά γίνει μαθητής μου πρέπει νά εἶναι πρόθυμος νά ἐγκαταλείψει ὅλες τίς ἄμεσες σχέσεις μέ οἰκογένεια καί κοινωνική ζωή. Πρέπει ἐπίσης νά κόψει κάθε ἐξάρτηση ἀπό τόν πλοῦτο.

Ὅποιος ἐγκαταλείπει ὅλες αὐτές τίς σχέσεις γιά χάρη τοῦ Ντάρμα καί δέν ἔχει καταφύγιο, οὔτε γιά τό σῶμα, οὔτε γιά τό πνεῦμα, γίνεται μαθητής μου καί στό ἐξῆς θά ὀνομάζεται ἄν-οικος ἀδελφός.

Αὐτός πού τά πόδια του πατοῦν στά ἴχνη τῶν δικῶν μου ποδιῶν ἢ τά χέρια του ἀγγίζουν τό δικό μου ροῦχο, ἀλλά τό πνεῦμα του διαταράσσεται ἀπό τήν ἀπληστία, βρίσκεται μακριά μου. Μπορεῖ νά ντύνεται σάν καλόγερος, μά ἐφ' ὅσον δέν πραγματώνει τή διδασκαλία μου, δέν μέ βλέπει.

Ὅποιος ἀποβάλλει κάθε ἴχνος ἀπληστίας καί τό πνεῦμα του εἶναι ἀγνό καί γαλήνιο, βρίσκεται κοντά μου, ἀκόμα κι' ἂν ἀπέχει ἀπό μένα χιλιάδες μίλια. Ἐφ' ὅσον πραγματώνει τό Ντάρμα, μέ βλέπει — μέσα του.

2. Οἱ μαθητές μου, οἱ ἄν-οικοὶ ἀδελφοί, πρέπει νά προσέχουν τοὺς τέσσερις κανόνες καί νά οἰκοδομοῦν τή ζωή τους γύρω ἀπ'αὐτούς.

Πρῶτα, πρέπει νά φοροῦν ροῦχα παλιά καί ἄχρηστα. Δεύτερο, πρέπει νά ἐξασφαλίζουν τὰ φαῖ τους ἀπό ἐλεημοσύνες. Τρίτο, σπίτι τους πρέπει νά εἶναι τό μέρος ὅπου τοὺς βρίσκει ἡ νύκτα — κάτω ἀπό ἕνα δέντρο, ἢ πάνω σ'ἕνα βράχο. Τέταρτο, πρέπει νά χρησιμοποιοῦν ἕνα μόνο εἰδικό φάρμακο ἀπό οὔρα, πού ἡ ἀδελφότητα παρέχει.

ἽΟποιος κουβαλᾷ κύπελλο στά χέρια καί πηγαίνει ἀπό σπίτι σέ σπίτι, κάνει ζωή ζητιάνου. ἽΟμως ὁ ἀδελφός δέν ἀναγκάζεται ἀπό τοὺς ἄλλους νά τό κάνει αὐτό. Οὔτε ἀποτελεῖ θύμα περιστάσεων ἢ πειρασμῶν. Τό κάνει μέ τή δική του βούληση γιατί ξέρεῖ ὅτι ἡ γεμάτη πίστη ζωή θά τόν κρατήσῃ μακριά ἀπό τίς πλάνες τῆς ζωῆς, θά τόν βοηθήσῃ νά ἀπορύγει τή δυστυχία καί τελικά θά τόν ὀδηγήσῃ στή Φώτιση.

ἽΗ ζωή τοῦ ἄν-οικοῦ ἀδελφοῦ δέν εἶναι εὐκόλη. Δέν πρέπει νά τήν ἐπιχειρεῖ κανεῖς ἄν δέν μπορεῖ νά κρατηθεῖ μακριά ἀπό τήν ἀπληστία καί τό θυμό, ἢ ἄν στερεῖται τῆς δυνατότητας νά ἐλέγχει νοῦ καί πέντε αἰσθήσεις.

3. ἽΟποιος θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ἄν-οικο ἀδελφός καί θέλει νά ἀπαντᾷ ὅταν τόν ρωτᾷνε σχετικά, μπορεῖ νά λέει:

Καθήκοντα τῆς Ἀδελφότητας

Ἔϊμαι σέ θέση νά κάνω ὅ,τι χρειάζεται γιά νά γινω ἄν-οικος. Εἶμαι εἰλικρινῆς στήν προσπάθειά μου καί ἀγωνίζομαι νά πετύχω τό σκοπό μου. Εἶμαι εὐγνώμων σέ ὄσους μέ βοηθοῦν μέ εισφορές καί προσπαθῶ νά τοὺς εὐχαριστήσω μέ τήν προθυμία μου καί τήν καλή μου ζωή."

Τό νά εἶναι κανεῖς ἀδελφός ἄν-οικος σημαίνει ὅτι ἀσκεῖται κατά πολλούς τρόπους: Εἶναι εὐαίσθητος στή ντροπή καί τήν ἀτίμωση ὅταν ἀποτυγχάνει. Διατηρεῖ σῶμα, λόγο καί πνεῦμα καθαρά, θέλοντας ἡ ζωή του νά εἶναι ἀγνή. Φυλάει τίς πῦλες τῶν πέντε του αἰσθήσεων. Δέν χάνει τόν ἔλεγχο τοῦ πνεύματός του γιά χατήρι κάποιας ἡδονῆς περαστικῆς. Δέν ἐπαιεῖ τόν ἑαυτό του ἢ κατηγορεῖ τοὺς ἄλλους. Δέν τεμπελιάζει ἢ κοιμᾶται πολύ.

Τά βράδνα διαθέτει λίγο χρόνο γιά νά ἡρεμεῖ καί νά διαλογίζεται. Καλό εἶναι νά κάνει καί ἓνα σύντομο περίπατο πρὶν πλαγιάσει. Γιά ἓναν ὕπνον γαλήνιο, ξαπλώνει στή δεξιά του πλευρά μέ τά πόδια κολλημένα, ἐνῶ ἡ τελευταία σκέψη του πρὶν κοιμηθεῖ εἶναι τί ὥρα θά ξυπνήσει. Νωρίς τό πρωῖ διαθέτει πάλι λίγο χρόνο γιά ἡρεμία, διαλογισμό καί ἓνα σύντομο περίπατο.

Κατά τή διάρκεια ὅλης τῆς μέρας τό πνεῦμα του νά βρίσκεται σέ ἐγρήγορη. Ἀκόμα, κρατᾶ σῶμα καί πνεῦμα ὑπό ἔλεγχο, ἔτσι ὥστε νά ἀντιστέκονται αὐτά σέ κάθε τάση γιά ἀπληστία, θυμό, ἄγνοια, ὑπνηλία, ἀφηρη-

μάδα ἢ θλίψη, ὅπως ἐπίσης στίς ἄλλες ἐγκόσμιες ἐπιθυμίες.

Ἔτσι, μέ τό νοῦ συγκεντρωμένο, ὁ ἄν-οικος ἀδελφός ἀκτινοβολεῖ μιά σοφία ἐξαιρετη, στοχεύοντας στήν τέλεια Φώτιση μονάχα.

4. Ἄν κάποιος ἄν-οικος ἀδελφός ξεχασθεῖ καί πέσει σέ ἀπληστία θυμό, ἀπέχθεια, ζήλεια, ἔπαρση, αὐτοπροβολή ἢ ψευτιά, τότε μοιάζει μέ δίκικοπο μαχαίρι κοφτερό, τυλιγμένο σέ λεπτό ὕφασμα.

Δέν γίνεται κανεῖς ἄν-οικος ἀδελφός ἀποκλειστικά καί μόνο ἐπειδή φοράει τά κουρέλια τοῦ μοναχοῦ καί κρατάει ἓνα κύπελλο γιά ἐλεημοσύνες. Δέν γίνεται ἄν-οικος ἀδελφός μόνο γιατί ἀπαγγέλλει εὐκόλα τίς γραφές. Δέν εἶναι τότε παρά ἄνθρωπος ἀχυρένιος καί τίποτα περισσότερο

Παρ' ὅ,τι ἐξωτερικά μπορεῖ νά μοιάζει μέ καλόγερο, δέν ἔχει ἀπαλλαγῆ ἀπό τίς ἐγκόσμιες ἐπιθυμίες. Δέν εἶναι οὐσιαστικά ἄν-οικος. Εἶναι ἀπλῶς ἓνα νήπιον τυμένο καλόγερος.

Πραγματικοί ἄν-οικοι ἀδελφοί μποροῦν νά ὀνομασθοῦν μόνο ὅσοι συγκεντρώνονται καί ἐλέγχουν τό νοῦ, ὅσοι πλησιάζουν στή σοφία, ὅσοι ἔχουν ἀπαλλαγῆ ἀπό τίς ἐγκόσμιες ἐπιθυμίες καί ὅσοι στοχεύουν ἀποκλειστικά στή Φώτιση.

Καθήκοντα τῆς Ἀδελφότητας

Ὁ πραγματικά ἄν-οικος ἀδελφός εἶναι ἀποφασισμένος νά φθάσει στή Φώτιση ἀκόμα κι'ἂν χάσει τήν τελευταία σταγόνα τοῦ αἵματός του, ἢ ἂν τοῦ τσακίσουν τά κόκκαλα. Ἕνας ἄνθρωπος τέτοιος, πού προσπαθεῖ ὅσο μπορεῖ, πετυχαίνει τελικά τό σκοπό του καί ἀποδεικνύει κάνοντας ὅλες τίς γενναϊώδεις πράξεις τοῦ ἄν-οικου ἀδελφοῦ.

5. Ἀποστολή τοῦ ἄν-οικου ἀδελφοῦ εἶναι νά ρίχνει τό φῶς τῆς διδασκαλίας τοῦ Βούδδα στόν κόσμο. Πρέπει νά κάνει κατήχηση σέ ὅλους. Πρέπει νά ξυπνάει τούς κοιμισμένους, νά διορθώνει τίς ἐσφαλμένες ἀντιλήψεις καί νά βοηθᾷ τούς ἀνθρώπους νά ἀποκτήσουν τίς σωστές. Πρέπει ἀκόμα νά πηγαίνει παντοῦ γιά νά ἀπλω-νεταί ἡ διδασκαλία πλατειά — ἐν ἀνάγκη μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς του.

Ἡ ἀποστολή τοῦ ἄν-οικου ἀδελφοῦ δέν εἶναι εὐκόλη. Αὐτός πού φιλοδοξεῖ νά τήν φέρει σέ πέρας, πρέπει ἔτσι νά φορέσει τά ροῦχα τοῦ Βούδδα, νά καθήσει στό κάθισμά Του καί νά μπεῖ στό δωμάτιό Του.

Τό νά φοράς τά ροῦχα τοῦ Βούδδα σημαίνει πῶς γίνεσαι ταπεινός καί ἀσκεῖσαι στήν ὑπομονή. Τό νά κάθεσαι στό κάθισμά Του, σημαίνει ὅτι βλέπεις τά πάντα ἀν-ὑπόστατα καί δέν ἔχεις προσκολλησεις. Τό νά μπαίνεις στό δωμάτιό Του, σημαίνει ὅτι μοιράζεσαι τή συμπόνια Του πού περιβάλλει ὅλον τόν κόσμο καί αἰσθάνεσαι συμπάθεια γιά ὅλους.

6. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά διδάξουν τή διδασκαλία τοῦ Βουδδα μέ τρόπο παραδεκτό, ὀφείλουν νά συγκεντρωθοῦν σέ τέσσερα πράγματα: Πρῶτα, νά προσέχουν τή συμπεριφορά τους. Δεύτερο, νά ἐπιλέγουν τά λόγια τους μέ μεγάλη προσοχή, ὅταν πλησιάζουν τοὺς ἀνθρώπους γιά νά τοὺς διδάξουν. Τρίτο, νά προσέχουν τό κίνητρο πού τοὺς ὠθεῖ στή διδασκαλία καί στό σκοπό πού θέλουν νά πετύχουν. Τέταρτο νά προσπαθοῦν νά ἀποκτήσουν μεγάλη καρδιά.

Μετά, γιά νά εἶναι καλός δάσκαλος τοῦ Ντάρμα, ὁ ἄν-οικος ἀδελφός πρέπει πρῶτα ἀπ'ὅλα νά πατάει σταθερά στήν ὑπομονή καί νά νιώθει ταπεινός. Δέν πρέπει νά ἐκκεντριζέται ἢ νά ἀποζητᾷ τή δημοσιότητα. Πρέπει συνέχεια νά σκέπτεται τήν κενότητα τῶν πραγμάτων καί νά μή προσκολλᾶται σέ τίποτα. Ἐάν τά προσέξει ὅλα αὐτά, θά μπορέσει νά φερθεῖ σωστά.

Δεύτερο, πρέπει νά ἀσκεῖται προσεκτικά στό σωστό τρόπο προσέγγισης τῶν ἀνθρώπων καί καταστάσεων. Πρέπει νά ἀποφεύγει ὅσους κάνουν ἄσχημη ζωή ἢ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας. Πρέπει νά ἀποφεύγει τό ἀντίθετο φύλο. Πρέπει νά προσεγγίζει τοὺς ἀνθρώπους μέ τρόπο φιλικό. Πρέπει νά θυμᾶται πάντα ὅτι ὅλα ξεπηδοῦν ἀπό ἓνα συνδυασμό αἰτίων καί συνθηκῶν καί μέ βάση αὐτό, νά μή τοὺς κατηγορεῖ, νά μή τοὺς κακομεταχειρίζεται, νά μή μιλάει γιά τά λάθη τους ἢ νά τοὺς ἔχει σέ μικρή ὑπόληψη.

Τρίτο, πρέπει νά διατηρεῖ τό νοῦ του γαλήνιο,

Καθήκοντα τῆς Ἀδελφότητας

ἀναγνωρίζοντας τό Βούδδα σάν πνευματικό του πατέρα, θεωρώντας τούς λοιπούς ἄν-οικους ἀδελφούς πού ἀσκοῦνται γιά τή Φώτιση ὡς δασκάλους, βλέποντας τούς ἄλλους ἀνθρώπους μέ συμπόνια καί διδάσκοντας ὅποιος διδάσκει μέ τόν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο.

Τέταρτο, πρέπει νά ἀφήνει νά ἀναδύεται μέσα του τό πνεῦμα τῆς συμπόνιας τόσο ὅσο καί στό Βούδδα — δηλαδή μέχρι τό ὕψιστο σημεῖο. Εἰδικότερα πρέπει νά ἀφήνει τό πνεῦμα αὐτό νά κωεῖται πρὸς ὅσους δέν ξέρουν ἀρκετά γιά νά ἐπιδιώξουν οἱ ἴδιοι τή Φώτιση. Πρέπει νά τούς εὐχεται νά νιώσουν τήν ἀνάγκη αὐτή οἱ ἴδιοι καί μετά νά ἐνσαρκώνει τίς εὐχές του σέ μίαν ἀλτρουϊστική προσπάθεια ἀρύπνισης τοῦ σχετικοῦ ἐνδιαφέροντός των.

II

ΛΑΪΚΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

1. Ἐχομε ἤδη ἐξηγήσει ὅτι γιά νά γίνει κανεῖς μαθητής τοῦ Βούδδα, πρέπει νά ἐγκολπωθεῖ τά τρία πόλυτιμα πετράδια: τό Βούδδα, τό Ντάρμα καί τή Σάνγκα.

Εἰδικότερα, γιά νά γίνει κανεῖς ὀπαδός τοῦ Βούδδα ὡς Λαϊκός, πρέπει νά ἔχει ἀκλόνητη πίστη σ'Αὐτόν, νά πιστεύει στίς διδασκαλίες Του, νά τίς μελετᾷ προσεκτικά, νά ἐφαρμόζει τίς ὀδηγίες Του στό θέμα τῆς συμπεριφορᾶς καί νά φροντίζει τήν Ἀδελφότητα.

Ὁ λαϊκός ὀπαδός πρέπει νά ἀκολουθεῖ τίς πέντε ὀδηγίες: νά μὴ σκοτώνει, νά μὴ κλέβει, νά μὴ μοιχεύεται,

νά μή ψεύδεται ἢ ἐξαπατᾶ καί νά μή καταναλίσκει μεθυστικές οὐσίες.

Δέν ἀρκεῖ ὅμως οἱ λαϊκοὶ ὁπαδοὶ νά ἐγκολπῶνται τά τρία πολύτιμα πετράδια καί νά τηροῦν τίς ὁδηγίες συμπεριφορᾶς οἱ ἴδιοι. Ὅφειλουν νά κάνουν καί τούς ἄλλους νά τίς τηροῦν — εἰδικότερα τούς συγγενεῖς καί φίλους, προσπαθώντας νά τούς ἐμφυσοῦν μίαν ἀκλόνητη πίστη στό Βούδδα, τό Ντάρμα καί τή Σάνγκα καί νά τούς ὠθοῦν στό νά συμερισθοῦν καί αὐτοὶ τή μεγάλη Του συμπόνια.

Οἱ λαϊκοὶ ὁπαδοὶ πρέπει νά θυμοῦνται πάντα ὅτι ὁ λόγος πού πιστεύουν στά τρία πετράδια καί τηροῦν τίς ὁδηγίες εἶναι γιά νά μπορέσουν τελικά νά φθάσουν στή Φώτιση καί γι'αὐτό ἂν καί ζοῦν στόν κόσμο τῶν πόθων, πρέπει νά ἀποφεύγουν νά προσκολλῶνται σέ αὐτούς.

Οἱ λαϊκοὶ ὁπαδοὶ πρέπει ἄλλωστε νά θυμοῦνται ὅτι ἀργά ἢ γρήγορα θά ἀναγκασθοῦν νά χωρίσουν μέ γονεῖς καί οἰκογένειες γιά νά φύγουν ἀπό αὐτήν τή ζωή τῶν γεννήσεων καί θανάτων. Δέν πρέπει λοιπόν νά προσκολλῶνται στά ὑλικά πράγματα, ἀλλά νά συγκεντρώνονται στόν κόσμο τῆς Φώτισης ὅπου τίποτα δέν χάνεται.

2. Ἄν οἱ λαϊκοὶ ὁπαδοὶ ἐπιθυμοῦν νά ἀποκτήσουν μίαν πίστη εἰλικρινῆ καί ἀκλόνητη στίς διδασκαλίες τοῦ Βούδδα, θά πρέπει νά πραγματώσουν μέσα τους

Καθήκοντα τῆς Ἀδελφότητας

μὴν εὐτυχία ἡρεμῆ καὶ σταθερῆ, πού θά φωτίσει τὰ πάντα γύρω τους γιὰ νά ανακλασθεῖ πάλι στους ἴδιους.

Αὐτό τό πνεῦμα τῆς πίστεως εἶναι πάντα ἀγνό κι' εὐγενικό, πάντα ὑπομονετικό, ποτέ δέν ἐρριζίζει, ποτέ δέν φέρνει τή δυστυχία στους ἄλλους καί πάντα ἐπικεντρώνεται στά τρία πετράδια: τό Βούδδα, τό Ντάρμα καί τή Σάνγκα. Ἄπό ἓνα πνεῦμα τέτοιου ἀναβλύζει πάντοτε ἡ εὐτυχία, ἔτσι ὥστε οἱ πιστοί βρίσκουν μέ τή βοήθειά του ὅση καθοδήγηση χρειάζονται γιὰ νά προχωρήσουν στήν Φώτιση.

Ἄφοῦ ἡ πίστις ἐνώνει τὰ ἄτομα τῆς παραπάνω κατηγορίας μέ τό Βούδδα, ἐκεῖνα στεροῦνται ἐγωϊστικῶν τάσεων ἢ προσκολλησεων στήν ιδιοκτησία. Ἔτσι στήν καθημερινή ζωή δέν νιώθουν τό φόβο ὅτι θά τοὺς κατακρίνουν.

Δέν φοβοῦνται τό θάνατο, γιὰτί πιστεύουν ὅτι θά γεννηθοῦν στή Χώρα τοῦ Βούδδα. Γνωρίζοντας τήν ἀλήθεια καί ἱερότητα τῆς διδασκαλίας Του, μποροῦν ἐλεύθερα καί ἄφοβα νά ἐκφράσουν τίς ὅποιες σκέψεις των.

Ἐφ' ὅσον τό πνεῦμα τους εἶναι ὄλο συμπόνια γιὰ τοὺς συνανθρώπους, δέν κάνουν διακρίσεις ἀνάμεσά τους, ἀλλά φέρονται σέ ὅλους τό ἴδιο. Καί ἐφ' ὅσον ὁ νοῦς των ἔχει ἀπελευθερωθεῖ ἀπό συμπάθειες καί ἀντιπάθειες, εἶναι πιά ἀγνός, δίκαιος καί πρόθυμος νά ἐκτελέσει τήν ὁποιαδήποτε καλή πράξη.

Ἡ πίστη τους αὐξάνεται εἴτε ζοῦν μέσα στά πλούτη εἴτε στή μιζέρια. Ὄντας ταπεινοί καί σεβόμενοι τίς διδασκαλίες Του, ὄντας συνεπεῖς σέ λόγο καί πράξεις, καθοδηγούμενοι ἀπό τή σοφία στό κάθε τους βῆμα καί διατηρώντας ἓνα νοῦ ἀκλόνητο σάν βράχο, κάνουν σταθερή πρόοδο στό δρόμο τῆς Φώτισης.

Ἀκόμα καί ὅταν ἀναγκάζονται νά ζήσουν μέσα σέ κατάσταση δύσκολη ἢ ἀνάμεσα σέ ἀνθρώπους μέ σπιλωμένα πνεύματα, ἂν ἔχουν πίστη στό Βούδδα, μποροῦν καί τούς ἐμπνέουν τελικά πράξεις καλύτερες.

3. Ἐτσι λοιπόν, θά πρέπει κανεῖς πρῶτα νά ἔχει τήν ἐπιθυμία νά ἀκούσει τίς διδασκαλίες τοῦ Βούδδα.

Ἄν τοῦ λεχθεῖ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά περάσει μέσα ἀπό τή φωτιά γιά νά φθάσει στή Φώτιση εἶναι πρόθυμος νά περάσει.

Ἐπάρχει τόση ικανοποίηση στό ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος Του, ὥστε ἀξίζει τόν κόπο νά περάσει κανεῖς ἀκόμα καί ἀπό ἓνα κόσμο ὀλοκληρωτικά φλεγόμενο.

Ἄν κάποιος θέλει νά ἀκολουθήσει τή διδασκαλία τοῦ Βούδδα, δέν πρέπει νά εἶναι ἐγωῖστῆς ἢ νά θέλει μόνο τό δικό του καλό. Πρέπει νά θέλει καί τό καλό τῶν ἄλλων. Πρέπει δηλαδή νά σέβεται ὅλους ὅσοι εἶναι ἄξιοι σεβασμοῦ, νά ὑπηρετεῖ ὅλους ὅσοι ἀξίζουν νά ὑπηρετῶνται καί νά φέρεται σέ ὅλους μέ τήν ἴδια ἀκριβῶς καλωσύνη.

Οἱ λαϊκοὶ ὁπαδοὶ ὀφείλουν λοιπὸν νὰ ἀσκοῦν τὸ νοῦ τους πρῶτα καὶ νὰ μὴν ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τίς πράξεις τῶν ἄλλων. Ἔτσι μόνο θὰ δεχθοῦν τὴ διδασκαλία τοῦ Βούδδα ἀποτελεσματικά καὶ θὰ τὴν βάλουν σὲ ἐφαρμογή, χωρὶς νὰ ζηλεύουν τοὺς ἄλλους, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζονται ἀπὸ αὐτοὺς καὶ χωρὶς νὰ παρασύρονται πρὸς ἄλλες ἀτραπούς.

Ἄλλοι δὲν πιστεύουν στὴ διδασκαλία τοῦ Βούδδα ἔχουν ὀπτικὸ πεδίο περιορισμένο καὶ κατὰ συνέπεια πνεῦμα διαταραγμένο. Ἄλλοι ὅμως πιστεύουν στὴ διδασκαλία Του, γνωρίζουν ὅτι ὑπάρχει μέσα της ἡ μεγάλη σοφία καὶ μεγάλη συμπόνια πού ἀγκαλιάζει τὰ πάντα. Αὐτὴ ἡ γνώση τοὺς βοηθᾷ στό νὰ μείνουν ἀπρόσβλητοι ἀπὸ τίς ἀσημαντότητες.

4. Ἄλλοι γνωρίζουν καὶ δέχονται τὴ διδασκαλία τοῦ Βούδδα, ξέρουν ὅτι οἱ ζωές τους θὰ παρέλθουν, ὅτι τὸ σῶμα τους εἶναι ἓνα σύνολο ἀπὸ δεινά καὶ πηγὴ ὄλων τῶν κακῶν. Δὲν προσκολλῶνται ἔτσι σ'αὐτό.

Ταυτόχρονα δὲν παραμελοῦν τὴ φροντίδα τοῦ σώματος — ὄχι γιατί θέλουν νὰ ἀπολαύσουν σωματικές ἡδονές, ἀλλὰ γιατί τὸ σῶμα τοὺς εἶναι προσωρινὰ ἀπαραίτητο προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσουν τὴ σοφία καὶ νὰ πετύχουν στὴν ἀποστολὴ τους νὰ ἐξηγήσουν τὴ διδασκαλία στοὺς ἄλλους.

Ἄν δὲν φροντίσουν τὸ σῶμα τους δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν πολὺ. Ἄν δὲν ζήσουν πολὺ δὲν μποροῦν οὔτε νὰ

ἐφαρμόσουν τῇ διδασκαλίᾳ οἱ ἴδιοι, οὔτε νά τή μεταδώσουν στούς ἄλλους.

Ἄν κάποιος θέλει νά περάσει ἕνα ποτάμι, προσέχει τῇ σχεδιά του. Ἄν ἔχει νά κάνει μακρό ταξίδι, φροντίζει καλά τό ἄλογό του. Ἐτσι, ἂν θέλει νά φθάσει στή Φώτιση πρέπει νά φροντίζει ιδιαίτερα τό σῶμα του.

Ὅσοι εἶναι μαθητές τοῦ Βούδδα πρέπει νά φοροῦν ροῦχα γιά νά προστατεύουν τό σῶμα ἀπό τή μεγάλη ζέστη ἢ τό μεγάλο κρύο, καθῶς καί γιά νά κρύβουν τή ντροπή τους. Ὅμως δέν πρέπει νά τά φοροῦν γιά καλλωπισμό.

Πρέπει νά τρῶνε γιά νά τρέφουν τό σῶμα ὥστε νά μποροῦν νά ἀκοῦν, νά δέχονται καί νά ἐξηγοῦν τή διδασκαλία τοῦ Βούδδα. Ὅμως δέν πρέπει νά τρῶνε γιά ἀπλή ἀπόλαυση.

Πρέπει νά ζοῦν στό σπίτι τῆς Φώτισης γιά νά προστατεύονται ἀπό τούς κλέφτες τῶν ἐγκόσμιων παθῶν καί τίς θύελλες τῆς διδασκαλίας τοῦ κακοῦ. Πρέπει ἀκόμα νά χρησιμοποιοῦν τό σπίτι των γιά τίς πραγματικές των ἀνάγκες καί ὄχι γιά ἐπίδειξη, ἢ γιά νά κρύβουν τίς ὅποιες ἐγωϊστικές των πράξεις.

Πρέπει ἔτσι νά ἀξιολογεῖ κανεῖς τά ἀντικείμενα καί νά τά χρησιμοποιεῖ μόνο σέ σχέση μέ τή Φώτιση καί τή διδαχή. Δέν πρέπει νά προσκολλᾶται σ'αὐτά γιά ἐγωϊστικούς λόγους ἀλλά νά τά χρησιμοποιεῖ μόνο

γιά νά ὑπηρετεῖ κάποιο σκοπό χρήσιμο, δηλαδή γιά νά μεταδίδει τή Διδασκαλία στους ἄλλους.

Ἔτσι πρέπει τό πνεῦμα νά μένει διαρκῶς στή Φώτιση, ἀκόμα κι'όταν τό ἄτομο ζεῖ μέ τήν οἰκογένειά του. Αὐτήν πρέπει νά τήν φροντίζει μέ σοφία καί συμπάθεια, ἀναζητώντας τρόπους μέ τούς ὁποίους θά ἀφυπνίσει τήν πίστη στά μέλη της.

5. Τά λαϊκά μέλη τῆς Σάνγκα πρέπει νά στοχάζονται τίς παρακάτω ἀναγκαιότητες κάθε μέρα: Πῶς νά ὑπηρετοῦν γονεῖς, πῶς νά ζοῦν μέ γυναίκα καί παιδιά, πῶς νά ἐλέγχουν τόν ἑαυτό τους καί πῶς νά ὑπηρετοῦν τό Βούδδα.

Γιά νά ὑπηρετοῦν τούς γονεῖς μέ τόν καλύτερο τρόπο, πρέπει νά μάθουν νά ἀντιμετωπίζουν μέ καλωσύνη ὄλους τούς ζωντανούς ὀργανισμούς. Γιά νά ζοῦν εὐτυχισμένοι μέ γυναίκα καί παιδιά πρέπει νά μένουν μακριά ἀπό τήν τήν λαγνεῖα καί τίς ἐγωϊστικές ἀνέσεις.

Ἀπολαμβάνοντας τή μουσική τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς, δέν πρέπει νά ξεχνοῦν τή γλυκύτερη μουσική τῆς διδασκαλίας τοῦ Βούδδα καί ζώντας στό καταφύγιο τοῦ σπιτιοῦ των πρέπει συχνά νά ἀποζητοῦν τό ἀσφαλέστερο καταφύγιο τοῦ Ζέν, ὅπου οἱ σοφοί βρίσκουν τήν προστασία ἀπό τίς κακές πράξεις καί τούς πειρασμούς.

Ὅταν οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ κάνουν προσφορές, πρέπει νά ἀποβάλλουν κάθε ἀπληστία ἀπό τήν καρδιά

τους. Ὄταν βρίσκονται πολλοί μαζί πρέπει νά ἀποζητοῦν τή συντροφιά τῶν φρονίμων. Ὄταν ἀντιμετωπίζουν κακοτυχίες, πρέπει νά διατηροῦν τό πνεῦμα νηφάλιο καί ἐλεύθερο ἀπό τά λογῆς ἐμπόδια.

Ὄταν βρίσκουν καταφύγιο στό Βούδδα, πρέπει νά ἀναζητοῦν τή σοφία Του.

Ὄταν βρίσκουν καταφύγιο στό Ντάρμα, πρέπει νά ἀναζητοῦν τήν ἀλήθειά του, πού μοιάζει μέ ὠκεανό σοφίας.

Ὄταν βρίσκουν καταφύγιο στή Σάνγκα, πρέπει νά ἀναζητοῦν τήν ἀλήθειά του, πού μοιάζει μέ ἀπέραντο ὠκεανό σοφίας.

Ὄταν φοροῦν τά ροῦχα τους, δέν πρέπει νά ξεχνοῦν νά φορέσουν ἐπίσης τό ἔνδυμα τῆς καλωσύνης καί τῆς ταπεινότητος.

Ὄταν θέλουν νά ἀνακουφισθοῦν σωματικά πρέπει νά ἀποβάλλουν καί ὅλη τήν ἀπληστία, τό θυμό καί τήν ἀνοησία ἀπό τό νοῦ.

Ὄταν κοπιᾶζουν σέ ἕνα δρόμο ἀνηφορικό πρέπει νά τόν βλέπουν καί σάν δρόμο πρὸς τή Φώτιση, πού θά τοὺς μεταφέρει ἔξω ἀπό τόν κόσμο τῆς πλάνης. Ὄταν ἀκολουθοῦν ἕνα δρόμο εὐκόλο πρέπει νά ἐκμεταλλεῦνται τίς πύ ἀνετες συνθῆκες γιά νά ἐξασφαλίζουν μεγαλύτερη πρόοδο πρὸς τή Βουδδικότητα.

Ὄποτε βλέπουν μιὰ γέφυρα, πρέπει νά ἐπιθυμοῦν νά χτίσουν τή γέφυρα τῆς διδασκαλίας γιά νά ἐπιτρέ-

Καθήκοντα τῆς Ἀδελφότητας

ψουν στόν κόσμο νά περάσει ἀπό αὐτήν καί νά προχωρήσει στή Φώτιση.

Ἐὐχόμενοι γιά τήν πικρία αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ὅπου τά πάντα συνεχῶς μεταβάλλονται.

Ἐὐχόμενοι γιά τήν ἀπληστοσύνη, πρέπει νά ξυπνήσουμε μέσα τους ἡ ἐντονη ἐπιθυμία νά μείνουν ἐλεύθεροι ἀπό τίς πλάνες αὐτῆς τῆς ζωῆς καί νά φθάσουν στόν πραγματικό θησαυρό τῆς Φώτισης.

Ἐὐχόμενοι γιά τήν νόστιμη φαγητό, πρέπει νά φυλάγονται. Κι' ὅταν βλέπουν φαγητό ἄνοστο πρέπει νά εὐχονται νά μήν τούς βρεῖ ποτέ ξανά ἡ λαίμαργία.

Μέσα στήν κάψα τοῦ καλοκαιριοῦ, πρέπει νά εὐχονται ὅπως μένουν μακριά ἀπό τή "θέρμη" τῶν ἐγκοσμίων ἐπιθυμιῶν καί νά κερδίσουν τή δροσιά τῆς Φώτισης. Μέσα στό κρύο τοῦ χειμῶνα, πρέπει νά σκέπτονται τή θέρμη τῆς μεγάλης καρδιάς τοῦ Βούδδα.

Ἐὐχόμενοι γιά τήν ἀπαγγέλουσάν τισ ἱερές γραφές, πρέπει νά ἀποφασίζουν νά μήν τισ ξεχνοῦν καί νά ἐφαρμόζουν τή διδαχή τους.

Ἐὐχόμενοι γιά τήν Βούδδα, πρέπει νά ἐλπίζουν ὅτι θά ἀποκτήσουν μάτια σάν τά δικά Του.

Ἐὐχόμενοι γιά τήν ὕπνωση, πρέπει νά εὐχονται ὅπως τό σῶμα, ὁ λόγος καί τό πνεῦμα ἐξαγισθοῦν καί ἀναζωογονηθοῦν κατά τή νύκτα. Ἐὐχόμενοι γιά τήν πρῶτη

πρώτη τους ἐπιθυμία πρέπει νά εἶναι ὅπως τό πνεῦμα μείνει καθάρω ὥστε νά μπορέσει νά κατανοήσῃ ὅλα ὅσα θά προκύψουν κατά τή διάρκεια τῆς ἡμέρας.

6. Ὅσοι ἀκολουθοῦν τή διδασκαλία τοῦ Βούδδα ἐπειδή καταλαβαίνουν ὅτι τά πάντα στεροῦνται τελικά ὑπόστασης δικῆς των, δέν ἀντιμετωπίζουν ἐπιπόλαια τά θέματα πού προβάλλουν στή ζωή τους, ἀλλά τά δέχονται ὅπως εἶναι καί προσπαθοῦν νά τά μεταμορφώσουν ὥστε νά γινουν κατάλληλοι ἀγωγοί γιά τή Φώτιση.

Δέν σκέπτονται ὅτι αὐτός ὁ ἀνθρώπινος κόσμος εἶναι ἀνούσιος ἢ γεμάτος σύγχυση, ἐνῶ ὁ κόσμος τῆς Φώτισης εἶναι γεμάτος σημασία καί γαλήνη. Γνωρίζουν τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ ἡ Φώτιση σέ ὅλες τίς καταστάσεις αὐτοῦ τοῦ κόσμου.

Ἄν κάποιος κοιτάξῃ τόν κόσμο μέ μάτι βρώμικο, θολωμένο ἀπό τήν ἄγνοια, θά τόν δεῖ γεμάτο ἀδυναμίες. Ἄν ὁμως τόν κοιτάξῃ μέ καθαρή σοφία, θά τόν δεῖ σάν κόσμο Φωτισμένο — πού καί εἶναι στήν πραγματικότητα.

Σέ τελική ἀνάλυση ὑπάρχει ἕνας μόνο κόσμος, ὄχι δύο — ἕνας ἀσήμαντος καί ἕνας ἄλλος γεμάτος νόημα, ἢ ἕνας καλός κι ἕνας κακός. Οἱ ἄνθρωποι μόνο τό νομίζουν αὐτό ἐξ αἰτίας τῆς τάσης των νά κάνουν διακρίσεις.

Καθήκοντα τῆς Ἀδελφότητος

Ἄν μπορούσαν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό αὐτὴν τὴν τάση καί νά διατηρήσουν τὸ πνεῦμα τους ἀγνό καί ἀνοικτό στό φῶς τῆς σοφίας, τότε θά ἔβλεπαν μόνο ἓνα κόσμο, ὅπου τὰ πάντα ἔχουν νόημα.

7. Ὅσοι πιστεύουν στό Βούδδα, βιώνουν αὐτὴν τὴν ἀγνή ἐνότητα τοῦ παντός καί αισθάνονται συμπόνια γιά ὅλους, θέλοντας νά τοὺς ὑπηρετοῦν ταπεινά.

Ἀπαλλάσσουν γι'αὐτό τὸ πνεῦμα τους ἀπό κάθε περηφάνεια καί ἐπιδιώκουν μέ ταπεινότητα καί εὐγένεια νά βοηθοῦν τοὺς ἄλλους. Ὁ νοῦς τους ἔχει γίνει σάν τὴν καρπερὴ γῆ πού τρέφει τὰ πάντα ἀδιακρίτως — σπρώχνοντας τοὺς στό νά εἶναι πάντα πρόθυμοι καί νά βρίσκουν τὴ μεγαλύτερη χαρά στό νά ὑπηρετοῦν τοὺς δυστυχεῖς μέ τὸ νά φυτεύουν στό νοῦ των τοὺς σπόρους τῆς διδασκαλίας τοῦ Βούδδα.

Ἔτσι, τὸ πνεῦμα πού πονα τοὺς δυστυχεῖς γίνεται μάννα γιά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς τιμᾶ, τοὺς θεωρεῖ φίλους προσωπικούς καί τοὺς σέβεται σάν γονεῖς.

Καί ἂν λοιπὸν χιλιάδες ἀνθρωποὶ ἀντιπαθήσουν ἢ θελήσουν νά βλάψουν ἓναν τέτοιον λαϊκὸ ὁπαδὸ τοῦ Βουδδισμού, δέν θά μπορέσουν νά τοῦ κάνουν κακό, ἀφοῦ τοῦτο θά εἶναι γι'αὐτόν σάν σταγόνα δηλητηρίου σέ ὠκεανό.

8. Ὁ λαϊκὸς ὁπαδὸς τοῦ Βουδδισμού ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχία μέ τὸ νά θυμᾶται, νά στοχαζέται καί νά

προσεύχεται. Φθάνει στό σημεῖο ὅπου καταλαβαίνει ὅτι ἡ πίστη του δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τή συμπόνια τοῦ Βούδδα — καί ὅτι αὐτή τοῦ ἔχει ἐμφυτευθεῖ στό νοῦ ἀπό τόν ἴδιο τό Βούδδα.

Οἱ σπόροι τῆς πίστεως δέν ἀνευρίσκονται κατ'ἀρχή στή λάσπη τοῦ ἀνθρωπίνου πάθους. Ἀλλά ἡ συμπόνια ὠθεῖ τό Βούδδα νά τούς φυτεύει καί ἐκεῖ. Ἔτσι ἐνσταλάζεται στό ἄτομο ἡ ἐπιθυμία νά αὐτοκαθαρθεῖ καί νά γνωρίσει τό Βούδδα.

Ὅπως εἶπαμε πῶς πρῖν, τό εὖωσμο δέντρο Καντάνα δέν μπορεῖ νά φυτρώσει σέ δάσος ἀπό δέντρα Ἑράντα. Μὲ τόν ἴδιο τρόπο, οἱ σπόροι τῆς πίστεως στό Βούδδα δέν μποροῦν νά ἐκβλαστήσουν στήν πλάνη.

Ὅμως στήν πραγματικότητα ὁ βλαστός τῆς πλήρωσης ἐκεῖ εὐδοκμεῖ — πράγμα πού μᾶς κάνει νά συμπεραίνομε ὅτι ἐνῶ τὰ ἄνθη του ἀναπνέουν στό ἐπίπεδο τῆς πλάνης οἱ ρίζες βρίσκονται πολύ βαθύτερα — στό ἅγιο χῶμα τοῦ Βούδδα.

Ἄν κάποιος λαϊκός ὁπαδός παρασυρθεῖ ἀπό τό ἐγώ του, θά γίνει φθονερός, ἐπικίνδυνος καί πλήρης μίσους. Τό πνεῦμα του θά ἔχει μολυνθεῖ μέ ἀπληστία, θυμό καί ἀνοησία. Ἄν ὅμως τό ἄτομο αὐτό ξαναγυρίσει στό Βούδδα, μετὰ τό ξεστράτισμά του, θά μπορέσει νά Τοῦ προσφέρει ἀκόμα μεγαλύτερη ὑπηρεσία — μέ τήν ἐννοια πού πῶς πάνω ἀναφέραμε. Τί ὅμως θά εἶναι ἡ ὑπηρεσία αὐτή, δύσκολα ἐκφράζεται μέ λόγια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΩΣΤΟ ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ

I

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ

1. Είναι λάθος νά πιστεύομε ότι οι κακοτυχίες έρχονται από τήν ανατολή ή από τή δύση. Έρχονται από τόν ίδιο μας τόν έαυτό. Δέν χρειάζεται λοιπόν νά φυλαγόμαστε από έξωτερικές κακοτυχίες, ένω αφήνομε ανεξέλεγκτο τό νοῦ έσωτερικά.

Υπάρχει ένα έθιμο πού έχει διασωθει από τήν αρχαιότητα και πού απλοί άνθρωποι ακολουθοῦν ακόμα: Όταν ξυπνοῦν τό πρωϊ πλένουν πρώτα τό πρόσωπό και τό στόμα και υποκλίνονται μετά πρὸς τίς ἑξι κατευθύνσεις — πρὸς τήν ανατολή, τή δύση, τό βορά, τό νότο, πρὸς τά πάνω και πρὸς τά κάτω — εὐχόμενοι νά μήν τούς βρεῖ συμφορά από καμμιά κατεύθυνση και νά περάσουν μιά μέρα ἡσυχῃ.

Διαφέρει ὅμως ἡ διδασκαλία τοῦ Βούδδα. Ἐκεῖνος διδάσκει ὅτι πρέπει νά σεβόμαστε τίς ἑξι κατευθύνσεις τῆς Ἀλήθειας και μετά νά φερόμαστε συνετά κί'ένάρετα, γιατί ἔτσι μόνο μπορούμε νά ἀποφεύγομε πραγματικά τίς συμφορές.

Γιά νά φυλάξουν τίς πύλες τῶν ἕξι κατευθύνσεων, οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τή σπύλωση τῶν "τεσσάρων πράξεων", νά ἐλέγξουν τά "τέσσερα κακά πνεύματα" καί νά κλείσουν τίς ἕξι "ὀπές" ἀπό τίς ὁποῖες διαφεύγει ὁ ἐσωτερικός πλοῦτος.

Λέγοντας "τέσσερεις πράξεις", ἐννοοῦμε τό νά σκοτώνομε, νά κλέβομε, νά μοιχευόμαστε καί νά λέμε ψέμματα.

Τά "τέσσερα κακά πνεύματα" εἶναι ἡ ἀπληστία, ὁ θυμός, ἡ ἀνοησία καί ὁ φόβος.

Οἱ "ἕξι ὀπές" ἀπό τίς ὁποῖες διαφεύγει ὁ ἐσωτερικός πλοῦτος εἶναι ἡ ἐπιθυμία γιά οἰνοπνευματώδη ποτά καί ἡ ἀνόητη συμπεριφορά, τό ξενύχτι καί ἡ ἐπιπολαιότητα, ἡ παρακολούθηση μουσικῶν καί θεατρικῶν ἐκδηλώσεων, ἡ χαρτοπαιξία, οἱ κακές συναναστροφές καί ἡ παραμέληση τοῦ καθήκοντος.

Ἐχοντας ἀπαλλαγῆ ἀπό αὐτές τίς τέσσερεις σπυλώσεις, ἔχοντας ἀποφύγει αὐτές τίς τέσσερεις κακές καταστάσεις τοῦ πνεύματος κι' ἔχοντας βουλῶσει αὐτές τίς ἕξι ὀπές, οἱ μαθητές τοῦ Βούδδα δείχνουν σεβασμό πρὸς τίς ἕξι κατευθύνσεις τῆς Ἀλήθειας.

Τώρα, ποιές εἶναι αὐτές οἱ ἕξι κατευθύνσεις; Εἶναι ἡ ἀνατολή, γιά τίς σχέσεις γονιῶν καί παιδιῶν, ὁ νότος γιά τίς σχέσεις δασκάλου καί μαθητῆ, ἡ δύση γιά τή σχέση γαμπροῦ καί νύφης, ὁ βοριάς γιά τή σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τούς φίλους του, κάτω γιά τή σχέση ἀφέντη καί ὑπηρέτη καί πάνω γιά τή σχέση τοῦ Βούδδα μέ τούς μαθητές του.

Τό παιδί πρέπει νά τιμᾷ τούς γονεῖς του καί νά

κάνει γι'αὐτούς ὅ,τι χρειάζεται. Πρέπει δηλαδή νά τούς ὑπηρετεῖ, νά τούς βοηθᾷ στή δουλειά τοῦ νοικοκυριοῦ, νά ἀγαπᾷ τούς συγγενεῖς του, νά προστατεύει τήν οἰκογενειακή περιουσία καί νά μεριμνᾷ γιά τήν τέλεση μνημοσύνων μετά τό θάνατό τους.

Οἱ γονεῖς πρέπει νά κάνουν πέντε πράγματα γιά τά παιδιά τους: νά ἀποφεύγουν τίς κακές πράξεις οἱ ἴδιοι, νά δίνουν τό παράδειγμα τῶν καλῶν πράξεων, νά τούς παρέχουν μίαν ἐκπαίδευση, νά φροντίζουν γιά τήν ἀποκατάστασή τους καί νά τά ἀφήνουν νά κληρονομοῦν τήν οἰκογενειακή περιουσία ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα. Ὅταν γονεῖς καί παιδιά ἀκολουθοῦν αὐτούς τούς κανόνες, ἡ οἰκογένεια ζεῖ πάντα σέ γαλήνη.

Ὁ μαθητής πρέπει πάντα νά σηκώνεται ὅταν μπαίνει ὁ δάσκαλος, νά τόν ἐξυπηρετεῖ, νά ἀκολουθεῖ τίς ὁδηγίες του πιστά, νά μήν παραμελεῖ νά τοῦ κάνει δῶρα καί νά παρακολουθεῖ μέ σεβασμό τή διδασκαλία του.

Ταυτόχρονα ὁ δάσκαλος πρέπει νά φέρεται σωστά μπροστά στό μαθητή καί νά ἀποτελεῖ καλό παράδειγμα γι'αὐτόν. Πρέπει νά τοῦ μεταδίδει σωστά τή διδασκαλία πού ἔχει δεχθεῖ ὁ ἴδιος. Πρέπει νά χρησιμοποιεῖ καλές μεθόδους καί νά προσπαθεῖ νά προετοιμάζει τό μαθητή γιά τιμητικές διακρίσεις. Δέν πρέπει ἄλλωστε νά παραμελεῖ νά προστατεύει τό μαθητή ἀπό τό κακό μέ κάθε δυνατό τρόπο. Ὅταν δάσκαλος καί μαθητής προσέχουν αὐτούς τούς κανόνες, οἱ σχέσεις των εἶναι ὁμαλές.

Ὁ ἄντρας πρέπει νά φέρεται στή γυναίκα του μέ σεβασμό, εὐγένεια καί πίστη. Πρέπει νά τῆς ἀφήνει τό νοικοκυριό καί μερικές φορές νά τῆς παρέχει τά ἀπα-

ραίτητα σύνεργα. Ταυτόχρονα ή γυναίκα πρέπει να αναλαμβάνει τούς κόπους του νοικοκυριού, να διοικεί σωστά τούς υπηρέτες και να διατηρεί την αρετή της όπως αρμόζει σε μία καλή σύζυγο. Δεν πρέπει να σπαταλά τό εισόδημα του άντρα της και είναι καθήκον της να διευθύνει τό νοικοκυριώ σωστά και ρεαλιστικά. "Αν εφαρμοσθούν αυτοί οι κανόνες τό σπιτικό θά είναι χαρούμενο και τά προβλήματα άπόντα.

Οι κανόνες τής φιλίας σημαίνουν ότι πρέπει να υπάρχει άμοιβαία συμπάθεια ανάμεσα στους φίλους — ό καθένας να προσφέρει ό,τι χρειάζεται ό άλλος, σε μία προσπάθεια άμοιβαίας ώφέλειας, χρησιμοποιώντας πάντα λόγια φιλικά και άληθή.

Πρέπει κανείς να άποτρέπει τό φίλο του από τίς κακές συνήθειες, να προστατεύει τήν ιδιοκτησία και τόν πλοῦτο του και να τόν βοηθά στις δύσκολες στιγμές του. "Αν του συμβεί κάποιω κακό, όφείλει να του δίνει χέρι βοήθειας, άκόμα και βοηθώντας τήν οικογένεια του, αν χρειασθεί. Μ'αυτόν τόν τρόπο, ή φιλία θά διατηρηθεί και οι δύο φίλοι θά είναι συνεχώς ευτυχείς μαζί.

Στή σχέση του μέ τόν υπηρέτη ό αφέντης πρέπει να προσέχει πέντε πράγματα: Πρέπει να του αναθέτει μία δουλειά που ταιριάζει στις ικανότητές του· πρέπει να του δίνει ικανοποιητική άμοιβή· πρέπει να φροντίζει γι'αυτόν όταν είναι άρρωστος· πρέπει να μοιράζεται τά ευχάριστα πράγματα μαζί του και πρέπει να του προσφέρει όση άνάπαυση χρειάζεται.

'Αλλά και ό υπηρέτης πρέπει να προσέχει πέντε

πράγματα: Πρέπει να ξυπνά το πρωί πριν από τον αφέντη· πρέπει να πέφτει για ύπνο μετά από εκείνον· πρέπει πάντα να είναι τίμιος· πρέπει να κάνει τη δουλειά του σωστά και πρέπει να προσπαθεί να μη ντροπιάζει το όνομα του αφέντη του. "Αν ο υπηρέτης προσέξει αυτούς τους κανόνες, τότε θα υπάρξει ήρεμία και δεν θα παρουσιασθούν αντιθέσεις στις σχέσεις του με τον αφέντη.

Ο μαθητής του Βούδδα πρέπει να φροντίσει να προσέξει ή οικογένειά του τη διδασκαλία Του. Έκείνοι πάλι πρέπει να καλλιεργήσουν το σεβασμό και τη φροντίδα για το Βουδδιστή δάσκαλό τους, να του φέρονται με ευγένεια, να τον υπηρετούν, να προσέχουν τις οδηγίες του και να του προσφέρουν πάντα κάτι.

Με τη σειρά του ο δάσκαλος του Βουδδισμού πρέπει να καταλαβαίνει σωστά τη διδασκαλία, αποφεύγοντας τις στραβές ερμηνείες και τουίζοντας τις σωστές, ενώ οδηγεί τους πιστούς από όμαλο μονοπάτι. "Όταν μία οικογένεια ακολουθεί αυτόν το δρόμο, εστιάζοντας τη ζωή της στην αληθινή διδασκαλία, θα ευημερεί πάντα.

"Όποιος υποκλίνεται στις έξι κατευθύνσεις, δεν το κάνει για να ξεφύγει από τα έξωτερικά δεινά. Το κάνει για να μη ξεπηδήσουν δεινά από το δικό του νοῦ.

2. Πρέπει να επιλέγει κανείς τις γνωριμίες του—αυτούς που καλό είναι να συναναστρέφεται και αυτούς που καλό είναι να αποφεύγει.

Αὐτοί πού δέν πρέπει κανεῖς νά συναναστρέφεται εἶναι οἱ ἄπληστοι, οἱ ἐξυπνάκηδες, οἱ κόλακες καί οἱ σπάταλοι.

Αὐτοί πού πρέπει νά συναναστρέφεται εἶναι ὅσοι βοηθοῦν τούς ἄλλους, ὅσοι μοιάζουν πρόθυμοι νά μοιρασθοῦν τόσο τήν εὐτυχία, ὅσο καί τή δυστυχία τους, ὅσοι δίνουν καλές συμβουλές καί ὅσοι ἔχουν μεγάλη καρδιά.

Ὁ πραγματικός φίλος, αὐτός τόν ὁποῖο ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος μπορεῖ ἄφοβα νά συναναστρέφεται θά κάνει πάντα τό σωστό, θά ἀνησυχεῖ κρυφά γιά τήν εὐημερία τοῦ φίλου του, θά τόν παρηγορεῖ στήν κακοτυχία του, θά τοῦ προσφέρει βοήθεια ὅταν τό χρειάζεται, θά κρατάει τά μυστικά του καί πάντα θά τοῦ δίνει καλές συμβουλές.

Εἶναι πολύ δύσκολο νά βρεῖ κανεῖς ἓνα τέτοιο φίλο καί γι'αὐτό πρέπει νά προσπαθεῖ σκληρά νά εἶναι ὁ ἴδιος ἔτσι. Ὅπως ὁ ἥλιος ζεσταίνει τήν καρπερή γῆ, ἔτσι ὁ καλός φίλος ἀκτινοβολεῖ στήν κοινωμία τίς καλές του πράξεις.

3. Θά ἦταν ἀδύνατο γιά ἓνα γιό νά ξεπληρώσει τούς γονεῖς του γιά τήν καλωσύνη τους, ἀκόμα κι'ἂν μπορούσε νά κουβαλάει τόν πατέρα στό δεξιό του ὦμο καί τή μάννα του στόν ἀριστερό γιά ἑκατό χρόνια.

Ἀκόμα κι'ἂν μπορούσε ὁ γιός νά πλένει τά σώματα τῶν γονιῶν του μέ ἀρώματα γιά ἑκατό χρόνια, νά εἶναι ἓνας ἰδανικός γιός, νά κερδίσει ἓνα θρόνο γι'αὐτοῦς καί νά τοῦς προσφέρει ὅλες τίς πολυτέλειες τοῦ κόσμου,

Πρακτικός Ὁδηγός γιά ἕνα Σωστό Τρόπο Ζωῆς

ἀκόμα καί τότε δέν θά μπορούσε νά τούς ξεπληρώσει ὅσα ἔκαναν ἐκεῖνοι ὑπέρ αὐτοῦ.

Ἄλλά ἂν ὀδηγήσει ὁ γιός τούς γονεῖς του στό Βούδδα καί τούς ἐξηγήσει τίς διδασκαλίες Του, ἂν τούς πείσει νά ἐγκαταλείψουν τό στραβό δρόμο καί νά ἀκολουθήσουν τό σωστό, ἂν τούς ἐμπνεύσει νά ἀφήσουν κατά μέρος τήν ἀπληστία καί νά ἀπολαύσουν τό προσφέρειω, τότε θά κάνει κάτι παραπάνω ἀπό τό νά τούς ξεπληρώσει.

Ἡ εὐλογία τοῦ Βούδδα δίνεται ἐκεῖ ὅπου τά παιδιά σέβονται κι'ἐκτιμοῦν τούς γονεῖς τους.

4. Ἡ οἰκογένεια εἶναι τό μέρος ὅπου τά πνεύματα ἔρχονται σέ ἐπαφή μεταξύ τους. Ἄν τά πνεύματα αὐτά ἀγαπιῶνται, τό σπίτι θά εἶναι ὁμορφο, σάν κήπος ἀνθόσπαρτος. Ἄν τά πνεύματα δέν ἔχουν ἀρμονικές σχέσεις μεταξύ των, θά εἶναι ἄσχημο σάν μιά θύελλα πού ἐρημώνει τόν κήπο.

Ἄν παρουσιασθεῖ διαφωνία μέσα στήν οἰκογένεια, δέν πρέπει νά κατηγορήσει κανεῖς τούς ἄλλους. Πρέπει μᾶλλον νά ἐξετάσει τό δικό του πνεῦμα καί νά ἀκολουθήσει τό σωστό δρόμο.

5. Κάποτε ζοῦσε ἕνας ἄνθρωπος μέ βαθειά πίστη. Ὁ πατέρας του πέθανε ὅταν ἦταν νέος. Ἐξῆσε εὐτυχισμένα μέ τή μητέρα του καί μετά παντρεύτηκε.

Στήν αρχή ζούσαν ευτυχισμένοι όλοι μαζί. 'Αλλά σέ λίγο, σάν αποτέλεσμα κάποιας μικρής παρεξήγησης, γυναίκα καί πεθερά άρχισαν νά αντιπαθούν ή μιά τήν άλλη. Αυτή ή αντιπάθεια μεγάλωσε, μέχρι πού στό τέλος η μητέρα άφησε τό νεαρό ζευγάρι καί πήγε νά ζήσει μόνη.

'Αφού έφυγε ή πεθερά, τό ζευγάρι απέκτησε ένα γιό. Μιά φήμη έφθασε στά άφτιά τής πεθεράς ότι ή νεαρή γυναίκα είχε πει: " 'Η πεθερά μου μέ ένοχλοΰσε συνέχεια καί όσο ζούσε μαζί μας δέν έγινε ποτέ τίποτα τό ευχάριστο. Μόλις έφυγε όμως είχαμε αυτό τό χαρμόσυνο γεγονός".

Αυτή ή φήμη έξόργισε τήν πεθερά πού ξέσπασε: "Όταν ή μάνα του άντρα έκδιώκεται από τό σπίτι καί συμβαίνει χαρμόσυνο γεγονός, έ, τότε τά πράγματα έχουν φθάσει σέ κακό όντως σημείο. 'Η δικαιοσύνη έχει εξαφανισθει από τόν κόσμο".

Καί πρόσθεσε: "Πρέπει τότε νά κάνομε τήν κηδεία αυτής τής 'δικαιοσύνης'. Καί θυμωμένη πήγε στό νεκροταφείο για νά κάνει μιά κηδεία.

"Ενας θεός, πού έμαθε τό περιστατικό, παρουσιάσθηκε μπρός στή γυναίκα καί προσπάθησε νά μιλήσει μαζί της, αλλά μάταια.

'Ο θεός τότε τής ειπε: "Αν είναι έτσι, τότε πρέπει νά κάψω τό έγγόني καί τή νύφη σου. Θα σέ ικανοποιήσει αυτό;"

Μόλις τ' άκουσε αυτό ή πεθερά κατάλαβε τό λάθος της, ζήτησε συγγνώμη για τό θυμό της και ήκέτεψε τό θεό νά χαρίσει τή ζωή στό νεογέννητο παιδί και τή μητέρα του. Ταυτόχρονα ή νεαρή γυναίκα και ό άντρας της συνειδητοποίησαν τήν άδικία πού ειχαν διαπράξει σέ βάρος τής γριᾶς και πήγαν στό νεκροταφεϊό νά τήν βρουν. 'Ο θεός τούς συμφιλίωσε κι' από τότε έξησαν μαζί σαν μία ευτυχισμένη οικογένεια.

'Η δικαιοσύνη δέν χάνεται ποτέ τελείως, εκτός αν κάποιος τήν παραμερίσει ό ίδιος. Μπορεί κατά καιρούς νά φαίνεται ότι εξαφανίζεται, αλλά στήν πραγματικότητα δέν χάνεται ποτέ. Όταν μοιάζει άφαντη τούτο συμβαίνει επειδή τήν χάνει κανείς από από τόν ίδιο του τό νοῦ.

Οί τσακωμοί φέρνουν συχνά τήν καταστροφή. 'Η άστεία παρεξήγηση μπορεί νά γίνει αίτια μεγάλης συμφορᾶς. Πρέπει έτσι νά τό προσέχει κανείς ιδιαίτερα αυτό στήν οικογενειακή ζωή.

6. Στήν οικογενειακή ζωή τό έρώτημα τού πώς θά αντιμετωπισθοῦν τά καθημερινά έξοδα, πρέπει νά εξετάζεται πάντα μέ τή μεγαλύτερη προσοχή. Τό κάθε μέλος τής οικογένειας πρέπει νά δουλεύει σκληρά σαν τά εργατικά μερμήγκια και τίς πολυάσχολες μέλισσες. Κανένας δέν πρέπει νά βασίζεται στήν εργατικότητα τών άλλων ή νά στηρίζεται στή γενναιωδωρία τους.

'Αντίθετα, δέν πρέπει κανείς νά θεωρεϊ αυτά πού κερδίζει σαν αποκλειστικά δικά του. Μερικά από τά

κέρδη πρέπει νά τά μοιράζεται μέ τούς ἄλλους, μερικά νά φυλάει γιά ὦρα ἀνάγκης, μερικά νά τά βάζει στήν ἄκρη γιά τίς ἀνάγκες τῆς κοινωνίας καί τῆς χώρας, καί μερικά (τέλος) νά τά ἀφιερώνει στίς ἀνάγκες τῶν ἱερέων.

Πρέπει νά θυμᾶται πάντα κανεῖς ὅτι τίποτα στόν κόσμο δέν μπορεῖ νά ὀνομασθεῖ ἀποκλειστικά "δικό του". Ὅσα ἀγαθά ἔρχονται στόν ἄνθρωπο, ἔρχονται σάν συνδυασμός αἰτίων καί συνθηκῶν. Τοῦ ἀνήκουν προσωρῶά μόνο καί κατά συνέπεια δέν πρέπει νά τά χρησιμοποιεῖ ἐγωϊστικά ἢ γιά σκοποῦς ἀσήμα-ντους.

7. Ὅταν ἡ Συναμαβάτι, ἡ γυναίκα τοῦ βασιλιά Οὐντα-γιάνα ἔδωσε στόν Ἀνάντα πεντακόσιους χιτῶνες, ὁ Ἀνάντα τούς δέχθηκε μέ μεγάλη ἱκανοποίηση.

Ὅταν ὁ βασιλιάς τό ἔμαθε, ὑποπευθῆκε τόν Ἀνάντα γιά ἀπάτη, ἔτσι πῆγε καί τόν ρώτησε τί θά ἔκανε αὐτοῦς τούς πεντακόσιους χιτῶνες.

Ὁ Ἀνάντα ἀπήντησε: "Βασιλιά μου, πολλοί ἀδελφοί μας εἶναι ντυμένοι στά κουρέλια. Θά μοιράσω τούς χιτῶνες σ'αὐτούς."

"Καί τί θά κάνετε τούς παλιούς χιτῶνες;"

"Θά τούς κάνουμε κουβέρτες".

"Καί τί θά κάνετε τίς παλιές κουβέρτες;"

"Θά τίς κάνουμε μαξιλαροθῆκες".

"Τί θά κάνετε τίς παλιές μαξιλαροθῆκες;"

"Θά τίς κάνουμε χαλάκια".

Πρακτικός Ὁδηγός γιά ἓνα Σωστό Τρόπο Ζωῆς

"Καί τί θά κάνετε τά παλιά χαλάκια;"

"Θά τά χρησιμοποιοῦμε γιά πετσέτες τῶν ποδιῶν".

"Καί τί θά κάνετε τίς παλιές πετσέτες τῶν ποδιῶν;"

"Θά τίς κάνουμε σφουγγαρόπανα".

"Καί τί θά κάνετε τά παλιά σφουγγαρόπανα;"

"Μεγαλειώτατε, θά τά κάνομε κομματάκια, θά τά ἀνακατέψομε μέ λάσπη καί θά χρησιμοποιήσομε τή λάσπη γιά νά σοβαντίσουμε τούς τοίχους τῶς σπιτιῶν".

Κάθε ἀντικείμενο πού μᾶς παραχωρεῖται πρέπει νά τό χρησιμοποιοῦμε μέ προσοχή, γιά κάποιο σκοπό χρήσιμο, ἀφοῦ δέν εἶναι "δικό μας", ἀλλά μᾶς παραχωρεῖται γιά προσωρινή χρήση μόνο.

II

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

1. Ὑπάρχουν τέσσερις τύποι γυναικῶν. Οἱ γυναῖκες τοῦ πρώτου τύπου θυμώνουν γιά ἀσήμαντους λόγους, ἀλλάζουν εὐκολα γνώμη, εἶναι ἀπληστες, ζηλεύουν τήν εὐτυχία τῶν ἄλλων καί δέν δείχνουν καμμία κατανόηση γιά τίς ἀνάγκες των.

Οἱ γυναῖκες τοῦ δευτέρου τύπου εἶναι ἐκεῖνες πού θυμώνουν μέ ἀσήμαντα θέματα, πού εἶναι ἄσοτατες καί ἀπληστες, ἀλλά δέν ζηλεύουν τήν εὐτυχία τῶν ἄλλων καί δείχνουν κατανόηση γιά τίς ἀνάγκες τους.

Στόν τρίτο τύπο ἀνήκουν ὅσες ἔχουν νοοτροπία πύ πλατιά καί δέν θυμώνουν συχνά, πού ξέρουν νά ἐλέγχουν τόν ἀπληστο νοῦ, ἀλλά δέν μποροῦν νά ἀπο-

φύγουν τά συναισθήματα ζήλιας καί δέν δείχνουν κατανόηση γιά τίς ανάγκες τῶν ἄλλων.

Στόν τέταρτο τύπο ἀνήκουν αὐτές πού ἔχουν πλατύ πνεῦμα, πού μποροῦν νά παραμερίσουν τά συναισθήματα τῆς ἀπληστίας, πού μποροῦν νά διατηρήσουν τήν ἡρεμία τοῦ νοῦ τους, πού δέν ζηλεύουν τήν εὐτυχία τῶν ἄλλων καί πού νιώθουν κατανόηση γιά τίς ανάγκες τους.

2. "Όταν μιά νεαρή γυναίκα παντρεύεται, πρέπει νά παίρνει τίς ἐπόμενες ἀποφάσεις: "Πρέπει νά τιμῶ καί νά ὑπηρετῶ τούς γονεῖς τοῦ ἄντρα μου. Μᾶς ἔδωσαν ὅλες τίς ἀνέσεις πού ἔχομε καί εἶναι οἱ σοφοί προστάτες μας. Πρέπει λοιπόν νά τούς ὑπηρετῶ μέ ἐκτίμηση καί νά εἶμαι ἔτοιμη νά τούς βοηθῶ ὅποτε μπορῶ".

"Πρέπει νά σέβομαι τό δάσκαλο τοῦ ἄντρα μου, γιατί αὐτός τοῦ μετέδωσε μιά διδασκαλία ἱερή καί δέν θά μπορούσαμε νά ζοῦμε σάν ἄνθρωποι χωρίς τήν καθοδηγητική της δύναμη.

"Πρέπει νά καλλιεργήσω τό νοῦ ἔτσι ὥστε νά μπορῶ νά καταλαβαίνω τόν ἄντρα μου καί νά εἶμαι σέ θέση νά τόν βοηθῶ στή δουλειά του. Δέν πρέπει ποτέ νά ἀδιαφορῶ γιά τά ἐνδιαφέροντά του, πιστευόντας πώς εἶναι μόνο δική του δουλειά καί ὄχι δική μου.

"Πρέπει νά μελετῶ τή φύση, τίς ἰκανότητες καί τά γοῦστα τοῦ κάθε ὑπηρέτη τῆς οἰκογένειάς μας καί νά τούς φροντίζω μέ καλωσύνη. Θά φυλάω τά εἰσοδήματα τοῦ ἄντρα μου καί δέν θά τά σπαταλῶ γιά ἐγωϊστικούς σκοπούς".

3. 'Η συζυγική σχέση δέν δημιουργήθηκε μόνο για τό βόλεμα τῶν συζύγων. "Έχει μιά σημασία βαθύτερη από τήν ἀπλή ἔνωση δυό σωμάτων μέσα σέ ἕνα σπίτι. 'Ο ἄντρας καί ἡ γυναίκα πρέπει νά ἐκμεταλλεῦνται τήν οἰκειότητα πού ὑπάρχει στή σχέση τους για νά βοηθοῦνται ἀμοιβαῖα περί τήν ἄσκηση τοῦ νοῦ στήν ἱερή διδασκαλία.

"Ένα ἡλικιωμένο ζευγάρι, ἕνα "ιδανικό ζευγάρι" ὅπως τούς ἀποκαλοῦσαν κάποτε, πῆγε στό Βούδδα καί τοῦ εἶπε: "Κύριε, παντρευτήκαμε ὅταν γνωρισθήκαμε στά παιδικά μας χρόνια καί ποτέ κανένα σύννεφο δέν σκίασε τήν εὐτυχία μας. Σέ παρακαλοῦμε νά μᾶς πεῖς ἂν μπορούμε νά ξαναπαντρευτοῦμε στήν ἐπόμενη ζωή μας".

'Ο Βούδδας τούς ἔδωσε αὐτήν τή σοφὴ ἀπάντηση: " Ἄν καί οἱ δυό ἔχετε ἀκριβῶς τήν ἴδια πίστη, ἂν καί οἱ δυό δεχθήκατε τή διδασκαλία μέ ἀκριβῶς τόν ἴδιο τρόπο ἂν κάνετε ἀγαθοεργίες μέ τόν ἴδιο τρόπο καί ἂν ἔχετε τήν ἴδια σοφία, τότε θά διαπνέεσθε ἀπό τό ἴδιο πνεῦμα καί στήν ἐπόμενη ἐνσάρκωσή σας".

4. 'Η Σουζάτα, ἡ νεαρή σύζυγος τοῦ μεγαλύτερου γιοῦ ἐνός πλούσιου ἔμπορου, τοῦ Ἄναθαπωτάντα, ἦταν ἀλαζονική, δέν σεβόταν τούς ἄλλους, δέν ἄκουγε τίς συμβουλές τοῦ ἄντρα της καί τῶν γονιῶν του καί κατά συνέπεια κάποια μέρα δημιούργησε ρῆγμα στήν οἰκογένεια.

Μιά μέρα ὁ Εὐλογημένος ἐπισκέφθηκε τόν Ἄναθαπωτάντα καί πρόσεξε τήν κατάσταση. Φώναξε τή

νεαρή σύζυγο νά ἔρθει κοντά Του καί τῆς μίλησε μέ καλωσύνη λέγοντας:

"Σουζάτα, μπορεῖ νά ἐπισημάνει κανείς ἐπτά τύπους συζύγων. Ὑπάρχει ἡ σύζυγος πού εἶναι σάν ἕνας δολοφόνος. Ἐχει πνεῦμα σπιλωμένο, δέν τιμᾷ τόν ἄντρα της καί κατά συνέπεια χαρίζει τήν καρδιά της σέ ἄλλον ἄντρα.

"Ὑπάρχει ἡ σύζυγος πού εἶναι σάν κλέφτης. Δέν καταλαβαίνει ποτέ τόν κόπο τοῦ ἄντρα της, ἀλλά σκέπτεται μόνο τήν ἐπιθυμία της γιά πολυτέλεια. Ξοδεύει τά χρήματά του γιά νά ικανοποιεῖ τίς ἀπαιτήσεις της καί ἔτσι τοῦ κλέβει οὐσιαστικά τό βίος.

"Ὑπάρχει ἡ σύζυγος πού εἶναι σάν ἀρέντης. Βρίζει τόν ἄντρα της, πάντα τόν πειράζει μέ σκληρά λόγια καί παραμελεῖ τό νοικοκυριό.

"Ὑπάρχει ἡ σύζυγος πού εἶναι σάν μητέρα. Ἐνδιαφέρεται γιά τόν ἄντρα της σάν νά ἦταν παιδί, τόν προστατεύει ὅπως μιά μάννα τό γιό της καί διαχειρίζεται καλά τά εἰσοδήματά του.

"Ὑπάρχει ἡ σύζυγος πού εἶναι σάν ἀδελφή. Εἶναι πιστή στόν ἄντρα της καί τόν ὑπηρετεῖ σάν ἀδελφή, μέ ταπεινότητα καί σύνεση.

"Ὑπάρχει ἡ σύζυγος πού εἶναι σάν φίλος. Προσπαθεῖ νά εὐχαριστεῖ τόν ἄντρα της σάν ἦταν κάποιος φίλος, πού μόλις γύρισε ἀπό μακρό ταξίδι. Εἶναι ταπεινή,

σωστή στή συμπεριφορά της καί τόν ἀντιμετωπίζει μέ μεγάλο σεβασμό.

“Υπάρχει τέλος καί ἡ σύζυγος πού εἶναι σάν ὑπηρέτρια: Ὑπηρετεῖ τόν ἄντρα της καλά καί πιστά. Τόν σέβεται, ὑπακούει στίς προσαγές του, δέν ἔχει ἐπιθυμίες δικές της, καμιά κακία, καμιά ἀντιπάθεια καί πάντα προσπαθεῖ νά τόν κάνει εὐτυχισμένο”.

Ὁ Εὐλογημένος ρώτησε ἐν συνεχείᾳ: “Σουζάτα ποῖου τύπου σύζυγος εἶσαι σύ, ἢ ποῖου τύπου θά ἤθελες νά εἶσαι. ”

Ἀκούγοντας αὐτά τά λόγια τοῦ Εὐλογημένου, ἡ νέα γυναίκα ντράπηκε γιά τή συμπεριφορά της στό παρελθόν καί ἀπήντησε ὅτι θά ἤθελε νά εἶναι σάν ἐκείνη τοῦ τελευταίου παραδείγματος, δηλαδή σάν ὑπηρέτρια. Ἄλλαξε ἀμέσως συμπεριφορά καί ἔγινε τό δεξιό χέρι τοῦ ἄντρα της, ἔτσι πού μαζί πιά οἱ δύο τους ἀναζήτησαν τή Φώτιση.

5. Ἡ Ἀμραπάλι ἦταν μιά πλούσια καί φημισμένη κυρία τῶν τιμῶν τῆς Βαϊσάλι καί εἶχε κοντά της πολλές νέες καί ὁμορφες ἐταῖρες. Κάποτε φώναξε τόν Εὐλογημένο καί τοῦ ζήτησε νά τῆς δώσει μιά καλή διδασκαλία.

Ὁ Εὐλογημένος εἶπε: “Ἀμραπάλι, τό πνεῦμα μιᾶς γυναίκας μπορεῖ εὐκολά νά διαταραχθεῖ καί νά πάρει τό στραβό δρόμο. Ὑποκύπτει στίς ἐπιθυμίες της καί ὑποτάσσεται στή ζήλεια πῶ εὐκολά ἀπό τόν ἄντρα.

Ἔϊναι ἄρα πῶ δύσκολο γιά μιά γυναίκα νά ἀκολουθήσει τήν Εὐγενῆ Ἀτραπό. Αὐτό ἰσχύει ἰδιαίτερα γιά μιά γυναίκα νέα καί ὁμορφη. Πρέπει νά κάνεις τό πρῶτο βῆμα πρὸς τήν Εὐγενῆ Ἀτραπό ξεπερνώντας τή λαγνεῖα καί τόν πειρασμό.

Ἄμραπάλι, πρέπει νά θυμᾶσαι ὅτι ἡ νιότη καί ἡ ὁμορφιά δέν διαρκοῦν, ἀλλά τίς ἀκολουθοῦν ἡ ἀρρώστεια, τὰ γηρατεῖα καί ἡ δυστυχία. Οἱ ἐπιθυμίες γιά πλοῦτο καί ἔρωτα εἶναι οἱ πειρασμοί πού περιστοιχίζουν τή γυναίκα, ἀλλά, Ἄμραπάλι, δέν εἶναι αὐτά τὰ πράγματα θησαυροί αἰῶνιοι. Ἡ Φώτιση εἶναι ὁ μόνος θησαυρός πού διατηρεῖ τήν ἀξία του. Τήν εὐρωστία ἀκολουθεῖ ἡ ἀρρώστεια. Ἡ νιότη πρέπει νά ὑποκύψει στά γηρατεῖα. Ἡ ζωή δίνει τή θέση της στό θάνατο. Μπορεῖ νά χρειασθεῖ νά ἐγκαταλείψει κανεῖς αὐτόν πού ἀγαπᾶ γιά νά ζήσει μέ κάποιον πού μισεῖ. Μπορεῖ κάποιος νά μὴν ἀποκτήσει αὐτό πού θέλει γιά πολύ καιρό. Αὐτός εἶναι ὁ νόμος τῆς ζωῆς.

Ἐτό μόνο πρᾶγμα πού προστατεύει καί φέρνει στόν ἄνθρωπο διαρκῆ γαλήνη εἶναι ἡ Φώτιση. Ἄμραπάλι, πρέπει νά ἐπιδιώξεις τή Φώτιση ἀμέσως”.

Ἡ Ἄμραπάλι ἄκουσε τίς συμβουλές τοῦ Βούδδα, ἔγχε μαθήτριά Του καί σάν προσφορά χάρισε στήν Ἀδελφότητα τούς ὁμορφους κήπους της.

6. Δέν ὑπάρχουν ἄντρες καί γυναῖκες στό μονοπάτι γιά τή Φώτιση. Ἄν μιά γυναίκα ἀποφασίσει νά

Πρακτικός Ὁδηγός γιά ἓνα Σωστό Τρόπο Ζωῆς

ἀναζητήσῃ τῆ Φώτιση, θά γίνῃ ἡρωΐδα τῆς Ἀληθινῆς Ἀτραποῦ.

Ἡ Μαλλίκα, ἡ κόρη τοῦ βασιλιά Πραξενατζίτ καί τῆς βασίλισσας Ἀϋόντια, ἦταν μιά τέτοια ἡρωΐδα. Εἶχε μεγάλη πίστη στή διδακαλία τοῦ Εὐλογημένου καί πῆρε μπροστά Του τούς παρακάτω δέκα ὄρκους:

"Κυρίε μου, μέχρι νά φθάσω στή Φώτιση δέν θά παραβῶ τίς ἱερές ὁδηγίες. Δέν θά εἶμαι ἀλαζωνική μέ τούς μεγαλύτερους μου, δέν θά θυμῶνῶ μέ κανένα.

"Ἀκόμα, δέν θά ζηλεύῶ τούς ἄλλους, οὔτε θά φθονῶ τά πράγματα πού ἔχουν. Δέν θά εἶμαι ἐγωϊστρια οὔτε στό πνεῦμα οὔτε στό ἀποκτήματα. Θά προσπαθῶ νά κάνω τούς φτωχοὺς εὐτυχεῖς μέ τά πράγματα πού δέχομαι καί δέν θά τά φυλάῶ γιά μένα.

"Θά δέχομαι ὅλους τούς ἀνθρώπους εὐγενικά, θά τούς δίνῶ ὅ,τι χρειάζονται, θά τούς μιλῶ μέ καλωσύνη. Θά σκέπτομαι τήν κατάστασή τους καί ὄχι τίς ἀνέσεις μου. Καί θά προσπαθῶ νά τούς εὐεργετῶ χωρίς διακρίσεις.

"Ἄν δῶ ἄτομα μοναχικά, φυλακισμένα, νά ὑποφέρουν ἀπό ἀρρώστεια, ἢ νά ὑφίστανται ἄλλες κακοτυχίες, θά προσπαθῆσω νά τούς ἀνακουφίσω καί νά τούς κάνω εὐτυχισμένους, ἐξηγώντας τους τά αἷτια καί τούς νόμους πού διέπουν τά πράγματα.

"Ἄν δῶ τούς ἄλλους νά πιάνουν ζῶα καί νά τά βασανίζουν ἢ νά παραβαίνουν παρόμοιες ἐντολές, θά τούς τιμωρῶ, ἂν πρέπει νά τιμωρηθοῦν ἢ θά

τούς διδάσκω ἂν πρέπει νά διδαχθοῦν. Μετά θά προσπαθῶ νά ἐπανορθώσω αὐτό πού ἔκαναν καί να διορθώσω τά λάθη τους, ὅσο μου τό ἐπιτρέπουν οἱ δυνάμεις μου.

"Δέν θά παραμελῶ νά ἀκούω τή σωστή διδασκαλία, γιατί ξέρω ὅτι ὅταν κάποιος τήν παραμελεῖ, γρήγορα ξεφεύγει ἀπό τήν ἀλήθεια πού κατοικεῖ παντοῦ καί δέν φθάνει στήν ὄχθη τῆς Φώτισης."

Μετά ἡ Μαλλίκα ἔκανε τίς ἐπόμενες τρεῖς εὐχές γιά νά σώσει τούς φτωχοῦς: "Πρῶτα, θά προσπαθήσω νά φέρω γαλήνη σέ ὅλους. Αὐτή ἡ εὐχή, πιστεῦω, σέ ὅποια ζωή καί ἂν ἔχω στό μέλλον, θά γίνεῖ ἀφορμή καλωσύνης πού θά ἐξελιχθεῖ στή σοφία τῆς σωστῆς διδασκαλίας.

"Δεύτερο, ὅταν πιά εἰσπράξω τή σοφία τῆς καλῆς διδασκαλίας, θά διδάξω ἀκούραστα ὅλον τόν κόσμο.

"Τρίτο, θά προστατέψω τήν ἀληθινή διδασκαλία, θυσιάζοντας ἀκόμα καί τό σῶμα, τή ζωή ἢ τήν ιδιοκτησία μου ὑπέρ αὐτῆς".

Ἡ πραγματική σημασία τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς εἶναι ἡ εὐκαιρία πού δίνει γιά ἀμοιβαία ἐνθάρρυνση καί βοήθεια στό δρόμο πρὸς τή Φώτιση. Ἀκόμα καί μιά καθημερινή γυναίκα, ἂν διαπνέεται ἀπό διάθεση νά φθάσει στή Φώτιση, ἂν πάρει τούς ἴδιους ὄρκους καί ἔχει τίς ἴδιες ἐπιθυμίες μέ τόν ἀντρα-ἀναζητητή τῆς Φώτισης, μπορεῖ νά γίνεῖ ἄριστη μαθήτρια τοῦ Βόνδα — ὅπως ἡ Μαλλίκα.

III ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

1. Ὑπάρχουν ἑπτὰ διδασκαλίες πού ὀδηγοῦν μιά χώρα στήν εὐημερία: Πρῶτον, οἱ ἄνθρωποι πρέπει νά μαζεῦονται συχνά γιά νά συζητοῦν τά πολιτικά θέματα καί νά συνεισφέρουν στήν ἐθνική ἄμυνα.

Δεύτερο, οἱ ἄνθρωποι ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων πρέπει νά συναντῶνται ἐνωμένοι γιά νά συζητοῦν τά ἐθνικά θέματα.

Τρίτο, πρέπει νά σέβονται τά παλιά ἔθιμα καί ὄχι νά τά ἀλλάξουν χωρίς λόγο. Πρέπει ἐπίσης νά προσέχουν τούς κανόνες τῶν τελετῶν καί νά φροντίζουν γιά τή διατήρηση τῆς δικαιοσύνης.

Τέταρτο, πρέπει νά ἀναγνωρίζουν τίς διαφορές τῶν φύλων καί τῆς ἱεραρχίας καί νά διατηροῦν τήν ἀγνότητα τῶν οἰκογενειῶν καί τῶν κοινοτήτων.

Πέμπτο, πρέπει νά φέρονται σάν παιδιά στούς γονεῖς καί νά εἶναι πιστοί στούς δασκάλους καί τούς ἡλικιωμένους.

Ἔκτο, πρέπει νά τιμοῦν τούς βωμούς τῶν προγόνων των καί νά τηροῦν τίς ἐτήσιες ἱερουργίες.

Ἑβδομο, πρέπει νά τιμοῦν δημόσια ἠθῆ καί ἐνάρετη διαγωγή, ὅπως ἐπίσης νά ἀκοῦν ἐνάρετους δασκάλους καί νά τούς κάνουν προσφορές.

"Αν μιά χώρα ακολουθει αυτές τις διδασκαλίες πιστά, θά εὐημερήσει σίγουρα καί θά γίνει σεβαστή σέ ὅλες τις ἄλλες.

2. Ζοῦσε κάποτε ἕνας βασιλιάς πού εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία στή διακυβέρνηση τοῦ βασιλείου του. Γιά τή σοφία του τόν ἔλεγαν "Βασιλιά Μεγάλο φῶς". Ἐξήγησε τις ἀρχές τῆς ἐξουσίας του ἔτσι:

Ὁ καλύτερος τρόπος γιά ἕναν ἄρχοντα νά κυβερνᾷ τή χώρα του εἶναι πρῶτα ἀπ' ὅλα νά κυβερνᾷ τόν ἑαυτό του. "Ενας ἄρχοντας πρέπει νά παρουσιάζεται στους ὑπηκόους του μέ καρδιά συμπονετική, νά τούς διδάσκει καί νά τούς καθοδηγεῖ στό πῶς θά ἀπαλλαγοῦν ἀπό ὅλες τις σπιλώσεις τοῦ νοῦ. Ἡ εὐτυχία πού ἀναβλύζει ἀπό τις καλές διδασκαλίες ξεπερνάει κατά πολύ τήν ὅποια ἀπόλαυση μποροῦν νά προσφέρουν τά ὑλικά ἀγαθά. "Αρα, ὁ ἄρχοντας μπορεῖ νά δώσει στό λαό του μιά διδασκαλία καλή καί νά διατηρήσει ἔτσι τό πνεῦμα του καί τό σῶμα του σέ κατάσταση ἡρεμίας.

"Όταν ἔρχονται καί τόν βρίσκουν ἄνθρωποι φτωχοί πρέπει νά ἀνοίγει τήν ἀποθήκη του καί νά τούς ἀφήνει νά παίρνουν ὅ,τι χρειάζονται, ἐκμεταλλεῦόμενος τήν εὐκαιρία γιά νά τούς διδάσκει τή σοφία τοῦ πῶς μποροῦν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό ὅλη τους τήν ἀπληστία καί μοχθηρία.

Ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει διαφορετική γνώμη γιά τά πράγματα, ἀνάλογα μέ τήν κατάσταση τοῦ νοῦ του. Μερικοί ἄνθρωποι βλέπουν τήν πόλη ὅπου ζοῦν καλή

Πρακτικός Ὁδηγός γιά ἓνα Σωστό Τρόπο Ζωῆς

καί ὁμορφη. Ἄλλοι τήν θεωροῦν βρώμικη κι' ἐρειπωμένη. Τά πάντα ἐξαρτῶνται ἀπό τήν κατάσταση τοῦ νοῦ τους.

Ὅσοι σέβονται τήν ἀγαθή διδασκαλία, μποροῦν νά δοῦν ἀκόμα καί μέσα στά συνηθισμένα δέντρα ἢ λιθάρια ὅλα τά ὁμορφα σπιωθηρίσματα καί χρώματα μιᾶς πολύτιμης πέτρας. Οἱ ἄπληστοι, ἀντίθετα, πού δέν ξέρουν ἀρκετά πράγματα γιά νά ἐλέγξουν ἔστω καί μόνο τό δικό τους νοῦ, τυφλώνονται μπροστά στή μεγαλοπρέπεια ἑνός χρυσοῦ παλατιοῦ.

Ὅλα στήν καθημερινή ζωή τῆς χώρας εἶναι ἔτσι. Τό πνεῦμα εἶναι ἡ πηγή τῶν πάντων καί γι' αὐτό ὁ ἄρχοντας πρέπει νά πείθει πρῶτα τό λαό του στό νά ἀσκεῖ τό νοῦ του.

3. Ἡ πρώτη ἀρχή τῆς σοφῆς διακυβέρνησης εἶναι σάν τήν ἀρχή τοῦ Βασιλιά "Μεγάλο Φῶς": Νά ὀδηγεῖς τοὺς ἀνθρώπους στό νά ἀσκοῦν τό νοῦ τους.

Ἄσκηση τοῦ νοῦ σημαίνει ἐπιδιωξη τῆς Φώτισης — πρᾶγμα πού σημαίνει ὅτι ὁ σοφός ἄρχοντας πρέπει νά ἔχει πρωτίστως στραμένη τήν προσοχή του στή διδασκαλία τοῦ Βούδδα.

Ἄν ἓνας ἄρχοντας ἔχει πίστη στό Βούδδα, εἶναι ἀφοσιωμένος στή διδασκαλία Του, σέβεται καί τιμᾷ τοὺς ἐνάρετους καί συμπονετικούς ἀνθρώπους, δέν θά δείξει εὐνοια οὔτε στοὺς ἐχθρούς, οὔτε στοὺς φίλους καί ὁ τόπος θά εὐημερεῖ πάντα.

Ἄν μιά χώρα εὐημερεῖ, δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά

ἐπιτεθεῖ σέ ὁποιαδήποτε ἄλλη. Οὔτε χρειάζεται ὄπλα γιά ἐπίθεση.

Ὅταν οἱ ἄνθρωποι εἶναι εὐτυχεῖς κι' ἴκανο ποιημένοι, οἱ ταξικές διαφορές ἐξαφανίζονται, οἱ καλές πράξεις προωθοῦνται, οἱ ἀρετές αὐξάνονται καί οἱ πολίτες φθάνουν στό σημεῖο νά σέβονται ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Τότε ὄλοι εὐημεροῦν. Ὁ καιρός καί ἡ θερμοκρασία μαλακώνουν. Ὁ ἥλιος, τό φεγγάρι καί τά ἀστέ-ρια ξαναλάμπουν. Οἱ βροχές καί οἱ ἄνεμοι ἔρχονται στήν ὥρα τους. Καί ὄλες οἱ συμφορές ἐξαφανίζονται.

4. Τό καθῆκον τοῦ ἄρχοντα εἶναι νά προστατεύει τό λαό του. Εἶναι σάν πατέρας γιά τούς ὑπηκόους του καί τούς προστατεύει μέ τούς νόμους του. Πρέπει νά δια-παιδαγωγεῖ τό λαό του σάν νά εἶναι παιδιά του — νά τούς ἀντικαθιστᾶ τό βρεμμένο τους ροῦχο μέ ροῦχο στεγνό πρίν κλάψουν. Πρέπει δηλαδή ὁ ἄρχοντας νά ἐξαφανίζει τή δυστυχία καί νά ἐδραιώνει τήν εὐτυχία πρίν ὁ λαός παραπονεθεῖ. Πραγματικά ἡ ἐξουσία του δέν θά εἶναι τέλεια ἂν δέν τούς ἐξασφαλίσει τήν εἰρήνη. Αὐτοί εἶναι ὁ θησαυρός τῆς χώρας του.

Ἔτσι, ὁ σοφός ἄρχοντας σκέπτεται συνέχεια τούς ὑπηκόους του, στοχάζεται τίς δυσκολίες τους καί κάνει σχέδια γιά τήν εὐημερία τους. Γιά νά κυβερνᾶ σοφά, πρέπει νά εἶναι ἐνημερωμένος γιά τά πάντα, γιά τό νερό, τήν ξηρασία, τή θύελλα καί τή βροχή. Πρέπει νά ξέρει γιά τή συγκομιδή, γιά τίς πιθανότητες μιᾶς καλῆς σοδειᾶς, γιά τίς ἀνέσεις καί τίς πίκρες τοῦ λαοῦ.

Πρακτικός Ὁδηγός γιά ἓνα Σωστό Τρόπο Ζωῆς

Γιά νά μπορεῖ νά ἀνταμείβει σωστά, νά τιμωρεῖ ἢ νά ἐπαινεῖ, πρέπει νά εἶναι σωστά ἐνημερωμένος γιά τήν ἐνοχή τῶν μοχθηρῶν καί τίς ἀγαθοεργίες τῶν καλῶν.

Ὁ σοφός ἄρχοντας δίνει στούς ἀνθρώπους του ὅταν ἔχουν ἀνάγκη καί παίρνει ἀπ'αὐτούς ὅταν εὐημεροῦν. Πρέπει νά δείχνει σωστή κρίση ὅταν συγκεντρώνει τοὺς φόρους καί νά τοὺς κάνει ὅσο πιο ἐλαφροὺς γίνεται, ὥστε νά συμφωνεῖ μέ τό ὕψος των ὁ λαός.

Ὁ σοφός ἄρχοντας πρέπει νά προστατεύει τό λαό μέ τή δύναμή του καί τήν ἀξιοπρέπειά του. Μόνο κάποιος πού ἔτσι κυβερνᾷ ἀξίζει νά λέγεται βασιλιάς.

5. Ὁ Βασιλιάς τῆς Ἀλήθειας εἶναι ὁ Βασιλιάς τῶν Βασιλιάδων. Οἱ πρόγονοί του εἶναι οἱ ἀγνότεροι καί οἱ εὐγενέστεροι. Δέν κυβερνᾷ μόνο τά τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα, μά εἶναι ἀκόμα Βασιλιάς τῆς Σοφίας καί προστάτης τῆς κάθε Ἐνάρετης Διδασκαλίας.

Ὅπου ἐμφανίζεται, οἱ τσακωμοί σταματοῦν καί ἡ μοχθηρία ἐξαφανίζεται. Κυβερνᾷ μέ δικαιοσύνη, μέ τή δύναμη τῆς Ἀλήθειας καί καταναλώντας ὅλα τά δεινά, φέρνει τήν εἰρήνην σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Βασιλιάς τῆς Ἀλήθειας δέν σκοτώνει, δέν κλέβει καί δέν μοιχεύεται. Δέν ἐξαπατᾷ, δέν καταχρᾶται, δέν λέει ψέμματα, δέν μιλάει ἄσχημα. Τό πνεῦμα του ἔχει κάνει πέρα ἀπληστία, θυμό καί ἀνοησία. Ἀπαλλάσσει τόν κόσμον ἀπό αὐτά τά δέκα κακά καί στή θέση τους βάζει τίς δέκα ἀρετές.

Ἐπειδή ἡ ἐξουσία του βασιίζεται στήν Ἀλήθεια εἶναι ἀνίκητος. Ὅπου ἐμφανίζεται ἡ Ἀλήθεια, ἡ βία σταματᾷ καί τό κακό ἐξαφανίζεται. Δέν ἀνακύπτει ἄλλωστε διαφωνία ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους καί ἔτσι αὐτοί ζοῦν μέσα σέ ἡρεμία καί ἀσφάλεια. Μόνη ἡ παρουσία ἑνός βασιλιά τέτοιου φέρνει τή γαλήνη καί τήν εὐτυχία στό Λαό. Γι'αὐτό ἄλλωστε τόν λένε Βασιλιά τῆς Ἀλήθειας.

Ἐπειδή ὁ Βασιλιάς τῆς Ἀλήθειας εἶναι ὁ Βασιλιάς τῶν βασιλιάδων, ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄρχοντες ἐπαινοῦν τό ἐξαιρετο ὄνομά του καί κυβερνοῦν τά δικά τους βασιλεια σύμφωνα μέ τό παράδειγμά του.

Γι'αὐτό, ὁ Βασιλιάς τῆς Ἀλήθειας εἶναι ὁ κυρίαρχος ἀνάμεσα σ'ὄλους τούς βασιλιάδες καί κάτω ἀπό τή δίκαιη ἐξουσία του φέρνουν κι'ἐκεῖνοι ἀσφάλεια στούς λαούς των καί ἐκπληρώνουν τά καθήκοντά τους πρὸς τό Ντάρμα.

6. Ἐνας ἄρχοντας σοφός μετριάξει τίς ἀποφάσεις του μέ τή συμπόνια. Προσπαθεῖ νά κρίνει τήν κάθε περίπτωση μέ καθαρή σοφία καί μετά βγάξει τήν ἀπόφασή του, σύμφωνα μέ τίς πέντε ἀρχές.

Οἱ πέντε ἀρχές εἶναι: Πρῶτα, νά ἐξετάζει τήν ἀλήθεια τῶν γεγονότων ὅπως παρουσιάζονται.

Δεύτερο, νά βεβαιώνεται ὅτι ἀνήκουν τά ἐξεταζόμενα στήν ἀρμοδιότητά του. Ὅταν ἕνας βασιλιάς βγάξει μιάν ἀπόφαση εἶναι ἐκτελεστή. Ἄν ἔτσι ἀποφασίζει χωρίς νά ἔχει τήν ἀπαιτούμενη γνώση δημιουργεῖ προβλήματα. Πρέπει λοιπόν νά ἐνεργεῖ ἔτσι

Πρακτικός 'Οδηγός για ένα Σωστό Τρόπο Ζωής

ώστε να υπάρχουν οι σωστές προϋποθέσεις για τήν από μέρους του λήψη τῶν αποφάσεων.

Τρίτο, πρέπει να κρίνει δίκαια. Πρέπει δηλαδή να μπαίνει στο πνεῦμα τοῦ κάθε κατηγορουμένου. Ἄν ἀνακαλύψει ὅτι ἡ κρινόμενη πράξη ἔγινε χωρίς ἐγκληματική πρόθεση, πρέπει να ἀθώνει τόν κατηγορούμενο.

Τέταρτο, πρέπει να ἀπαγγέλλει τήν ὅποια δικαστική του ἀπόφαση μέ καλωσύνη καί ὄχι σκληρότητα. Δηλαδή πρέπει να ἐπιβάλλει τή σωστή τιμωρία καί ὄχι μεγαλύτερη. Ὁ σωστός ἄρχοντας θά συμβουλέψει τόν ἐγκληματία μέ καλωσύνη καί θά τοῦ δώσει τό χρόνο να σκεφθεῖ τά λάθη του.

Πέμπτο, πρέπει να κρίνει μέ συμπάθεια, ἀλλά ὄχι μέ θυμό. Δηλαδή πρέπει να καταδικάζει τό ἐγκλημα, ἀλλά ὄχι τόν ἐγκληματία. Πρέπει να ἀφήνει τήν κρίση του να λειτουργεῖ πάνω σέ θεμέλιο συμπάθειας καί να χρησιμοποιεῖ τήν περίσταση τῆς δίκης για να κάνει τόν ἐγκληματία να καταλάβει τό σφάλμα του.

7. Ἄν ἕνας σημαντικός δημόσιος ὑπάλληλος παραμελεῖ τά καθήκοντά του, δουλεύει για τό συμφέρον του, ἡ δωροδοκεῖται, αὐτό θά δημιουργήσει γρήγορα φθορά τῶν δημοσίων ἠθῶν. Οἱ ἄνθρωποι θά ἐξαπατοῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλο, ὁ δυνατός θά ἐπιτίθεται στόν ἀδύνατο, ὁ εὐγενής θά κακομεταχειρίζεται τόν πλεβεῖο ἢ ὁ πλούσιος θά ἐκμεταλλεῖται τό φτωχό, ἔτσι πού δέν θά ὑπάρχει δικαιοσύνη για κανένα. Θά δημι-

ουργηθεῖ ἀταξία καί τά δεινά τοῦ τόπου θά πολλαπλασιασθοῦν.

Κάτω ἀπό τέτοιες συνθῆκες, οἱ σωστοί ὑπουργοί θά ἀποσυρθοῦν ἀπό τή δημόσια διοίκηση, οἱ φρόνιμοι θά σιωπήσουν μπρός στό φόβο τῶν περιπλοκῶν καί μόνο οἱ κόλακες θά διατηρήσουν τή θέση τους στήν κυβέρνηση, χρησιμοποιοῦντας τήν πολιτική τους δύναμη γιά νά πλουτίσουν οἱ ἴδιοι χωρίς νά σκεφθοῦν καθόλου τά δεινά τῶν ἀνθρώπων.

Κάτω ἀπό τέτοιες συνθῆκες, ἡ δύναμη τῆς κυβέρνησης θά ἐξαφανισθεῖ καί ὅσα δίκαια πράγματα καί ἄν κάνει, θά σωριασθοῦν σέ ἐρείπια.

Οἱ ἄδικοι ἀξιωματοῦχοι αὐτοῦ τοῦ εἴδους εἶναι οἱ κλέφτες τῆς ἀνθρώπινης εὐτυχίας — καί εἶναι ἀκόμα χειρότεροι ἀπό τούς κοινούς κλέφτες, γιατί ἐξαπατοῦν ἄρχοντα καί λαό καί γίνονται αἰτία δεινῶν τῆς χώρας. Ὁ βασιλιάς πρέπει νά ξεριζώνει τούς κρατικούς λειτουργούς αὐτοῦ τοῦ τύπου καί νά τούς τιμωρεῖ.

Ἄλλά ἀκόμα καί σέ μιά χώρα πού κυβερνιέται ἀπό καλό βασιλιά καί νομους δίκαιους ἀνακλύπτει μιά μορφή ἀπιστίας: Ὑπάρχουν γιοί πού ἀφοσιώνονται στήν ἀγάπη τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν τους γιά νά ξεχνοῦν τή χάρη τῶν γονιῶν πού τούς φρόντισαν κ'ἐνδιαφέρθηκαν γι'αὐτούς ἐπί τόσα χρόνια. Παραμελοῦν τούς γονεῖς των, τούς παίρνουν τά ὑπάρχοντά τους καί ἀγνοοῦν τίς συμβουλές των. Οἱ γιοί αὐτοῦ τοῦ τύπου συγκαταλέγονται στούς πῶ διεφθαρμένους ἀνθρώπους.

Ὁ λόγος εἶναι ὅτι δέν φέρονται σάν παιδιά πρός

Πρακτικός Ὁδηγός γιά ἓνα Σωστό Τρόπο Ζωῆς

τούς γονεῖς τους, τῶν ὁποίων ἡ μακροχρόνια ἀγάπη εἶναι πολύ μεγάλη, μιά ἀγάπη πού δέν θά μπορούσε νά ξεπληρωθεῖ, ἀκόμα κι'άν οἱ γιοί τούς τιμοῦσαν καί τούς φερόντουσαν μέ καλωσύνη γιά τήν ὑπόλοιπη ζωή τους. Ὅσοι δέν εἶναι πιστοί στόν ἄρχοντά τους καί δέν φέρονται ὅπως πρέπει στούς γονεῖς των πρέπει νά τιμωροῦνται σάν οἱ μεγαλύτεροι ἐγκληματίες.

Ἄλλά ἀνακύπτει καί ἄλλη μορφή ἀπιστίας στή χώρα πού κυβερνιέται ἀπό καλό βασιλιά καί δίκαιους νόμους. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ξεχνοῦν τελείως τούς τρεῖς θησαυρούς, τό Βούδδα, τό Ντάρμα καί τή Σάνγκα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ τοῦ τύπου καταστρέφουν τά ἱερά μνημεῖα τῆς χώρας, καίνε τίς ἱερές γραφές, ἀφήνουν τούς δάσκαλους τῆς δικαιοσύνης νά τούς ὑπηρετοῦν καί ἔτσι καταπατοῦν τίς ἱερές διδασκαλίες τοῦ Βούδδα. Συγκαταλέγονται λοιπόν κι'αὐτοί στούς χειρότερους ἐγκληματίες.

Ὁ λόγος εἶναι ὅτι καταστρέφουν τή θρησκευτική πίστη τῆς χώρας τους, πού ἀποτελεῖ τό θεμέλιο καί τήν πηγὴ τῆς ἀρετῆς της. Καταστρέφοντας ὁμως τῆς πίστη τῶν ἄλλων, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί σκάβουν καί τό δικό τους λάκκο.

Ὅλες οἱ ἄλλες ἀμαρτίες εἶναι μικρές σέ σύγκριση μ'αὐτές τίς ἀπιστίες. Τέτοιοι ἄπιστοι ἐγκληματίες πρέπει νά τιμωροῦνται πολύ αὐστηρά.

8. Εἶναι δυνατό νά ὀργανωθεῖ συνωμοσία ἐνάντια σέ ἓνα καλό βασιλιά πού κυβερνᾷ τή χώρα του σύμφωνα μέ τή σωστή διδασκαλία. Μπορεῖ ἀκόμα ξένοι ἐχθροί

νά ἐπιτεθοῦν στή χώρα. Σ' ὅλες αὐτές τίς περιπτώσεις, ὁ βασιλιάς πρέπει νά παίρνει τρία εἶδη ἀποφάσεων:

"Πρῶτα, αὐτοί οἱ συνωμότες, ἢ οἱ ξένοι ἐχθροί, ἀπειλοῦν τήν τάξη καί τήν εὐημερία τῆς χώρας μου. Πρέπει λοιπόν νά προστατέψω τό λαό καί τή χώρα — ἀκόμα καί μέ στρατό.

"Δεύτερο, θά προσπαθήσω νά βρῶ κάποιον τρόπο νά τοὺς νικήσω, χωρίς νά καταφύγω στή χρήση ὀπλων.

"Τρίτο, θά προσπαθήσω νά τοὺς πιάσω ζωντανούς χωρίς νά τοὺς σκοτώσω, ἄν εἶναι δυνατό, καί νά τοὺς ἀφοπλίσω".

Παίρνοντας τέτοιες ἀποφάσεις, ὁ βασιλιάς θά προχωρήσει φρόνιμα, ἔχοντας βέβαια θέσει στό μεταξύ τά σωστά θεμέλια καί δώσει τίς ἀπαραίτητες ὁδηγίες.

Προχωρώντας μ' αὐτόν τόν τρόπο, ἡ χώρα καί ὁ στρατός της θά ἐνθαρρυνθοῦν ἀπό τή σοφία καί τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ βασιλιά. Θά σεβασθοῦν ἔτσι καί τή σταθερότητά του καί τή χάρη του. "Ὅταν κριθεῖ ἀπαραίτητη ἡ χρησιμοποίηση τοῦ στρατοῦ, οἱ στρατιῶτες θά καταλάβουν καί τό λόγο τοῦ πολέμου καί τή φύση του. Καί τότε θά πᾶνε στό πεδίο τῆς μάχης μέ θάρρος καί πίστη, σεβόμενοι τή σοφή καί γενναιόδωρη ἐξουσία τοῦ βασιλιά. "Ἐνας πόλεμος τέτοιος δέν θά φέρει μόνο νίκες, ἀλλά θά προσθέσει ἀρετή στή χώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΟΙΚΟΔΟΜΩΝΤΑΣ ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΒΟΥΔΔΙΚΗ

I

Η ΑΡΜΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

1. "Ας φαντασθοῦμε μιά χώρα έρειπωμένη, βυθισμένη στό σκοτάδι καί πλημμυρισμένη ζωντανά όντα πού περιπλανῶνται στό τυφλά.

Φυσικά θά φοβοῦνται καθῶς θά τρέχουν έδῶ καί κεῖ, χωρίς νά αναγνωρίζονται μεταξύ τους στό σκοτάδι, καί συχνά θά μαζεύονται τό ένα δίπλα στό άλλο, νιώθοντας μοναξιά. Θά αποτελεῖ τοῦτο σ' ἀλήθεια ένα θέαμα ἀξιοθρήνητο.

"Ας φανταστοῦμε μετά ὅτι ξαφνικά παρουσιάζεται κάποιος ἄνθρωπος ἀνώτερος μέ ένα δαυλό καί τά πάντα γύρω του φωτίζονται.

Τά όντα μέσα στή σκοτεινή τους μοναξιά ξαφνικά νιώθουν μεγάλη ἀνακούφιση καθῶς κοιτάζουν γύρω τους γιά νά αναγνωρίσουν τό ένα τ' άλλο. "Ετσι μέ εὐχαρίστηση μοιράζονται τή συντροφιά τους.

Λέγοντας "μιά χώρα έρειπωμένη", έννοοῦμε τόν κόσμο τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς πού βρίσκεται μέσα στό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας. "Όσοι δέν ἔχουν κανένα φῶς

σοφίας στό πνεῦμα τους, περιφέρονται μέσα στή μοναξιά καί τό φόβο αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Γεννήθηκαν μόνοι καί θά πεθάνουν μόνοι. Δέν ξέρουν πῶς νά συναναστραφῶν τούς συνανθρώπους των ἤρεμα καί εἰρηνικά, καταντώντας ἔτσι ἀπελπισμένοι καί τρομαγμένοι.

Λέγοντας "κάποιος ἄνθρωπος ἀνώτερος μ' ἕνα δαυλό" ἐννοῦμε τό Βούδδα μέ ἀνθρώπινη μορφή, πού μέ τή σοφία καί τή συμπόνια Του, φωτίζει τήν ὑφήλιο.

Μέσα σ' αὐτό τό φῶς, οἱ ἄνθρωποι ἀνακαλύπτουν τόν ἑαυτό τους καί τούς ἄλλους καί χαίρονται πού ἐδραιώνουν τήν ἀνθρώπινη ἀδελφосὺνη καί ἀρμονικές σχέσεις μεταξύ των.

Χιλιάδες ἄνθρωποι μπορεῖ νά ζοῦν σέ μιά κοινωνία. Ἄλλά δέν ὑπάρχει πραγματική ἀδελφосὺνη πρὶν γνωρῖσουν ὁ ἕνας τόν ἄλλο καί νιώσουν συμπάθεια ὁ ἕνας γιά τόν ἄλλο.

Ἡ πραγματική κοινωνία εἶναι γεμάτη πίστη καί σοφία πού τήν φωτίζουν. Εἶναι ἕνας χῶρος ὅπου οἱ ἄνθρωποι γνωρίζονται καί ἐμπιστεύονται ὁ ἕνας τόν ἄλλο καί ὅπου ὑπάρχει κοινωνική ἀρμονία.

Στήν πραγματικότητα, ἀρμονία εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή καί σ' αὐτήν πρέπει νά κατατείνει ἡ ἀληθινή κοινωνία, ἡ ὁ ἀληθινός ὀργανισμός.

2. Ὁργανισμοί ὑπάρχουν τριῶν εἰδῶν. Πρῶτα ὑπάρχουν ἐκεῖνοι πού φτιάχνονται πάνω στή βάση τῆς δύναμης, τοῦ πλούτου ἢ τῆς ἐξουσίας τῶν ἰσχυρῶν ἀνδρῶν.

Οικοδομώντας μιά Χώρα Βουδδική

Δεύτερο, υπάρχουν εκείνοι πού φτιάχνονται γιά νά ικανοποιούν τίς ανάγκες τῶν μελῶν τους καί πού ἐξακολουθοῦν νά υπάρχουν ὅσο τά μέλη ικανοποιούν τίς ανάγκες τους καί δέν τσακώνονται.

Τρίτο, υπάρχουν εκείνοι πού ὀργανώνονται μέ ἐπίκεντρο κάποια καλή διδασκαλία καί ὅπου ἡ ἄρμονία εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή τους.

Φυσικά, τό τρίτο καί τελευταῖο εἶδος ὀργανισμῶν εἶναι τό μόνο πραγματικό, γιατί τά μέλη του ζοῦν μέ μιά νοοτροπία ἀπό τήν ὁποία θά προκύψουν ἡ ἐνότητα τοῦ πνεύματος καί διάφορες μορφές ἀρετῆς. Σέ ἕνα ὀργανισμό τέτοιω θά ἐπικρατήσουν ἡ ἄρμονία, ἡ ικανοποίηση καί ἡ εὐτυχία.

Ἡ Φώτιση εἶναι σάν τή βροχή πού πέφτει σέ ἕνα βουνό καί συγκεντρώνεται σέ ποταμάκια, πού γίνονται χείμαρροι καί μετά ποτάμια, γιά νά χυθεῖ τελικά στόν ὠκεανό.

Ἡ βροχή τῆς ἱερῆς διδασκαλίας πέφτει σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τό ἴδιο — χωρίς νά ξεχωρίζει τίς συννηθῆκες καί τίς περιστάσεις τους. Ὅσοι τήν δέχονται, μαζεύονται σέ μικρές ὁμάδες, μετά σέ ὀργανώσεις, μετά σέ κοινότητες καί τελικά βρίσκονται στό μεγάλο Ὠκεανό τῆς Φώτισης.

Τά πνεύματα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἀναμιγνύονται σάν τό γάλα καί τό νερό, γιά νά συναποτελέσουν σέ κάποια φάση μιάν ἄρμονική Ἀδελφότητα.

"Αρα, ή άληθινή διδασκαλία άποτελει τή βασική προϋπόθεση τής σωστής όργάνωσης και όπως ειπαμε πριν, είναι τό φώς πού δίνει τή δυνατότητα στους ανθρώπους, νά γνωρίζουν ό ένας τόν άλλο, νά προσαρμόζονται ό ένας στον άλλο και νά απαλύνουν ό ένας τά "σκληρά" σημεία τής σκέψης του άλλου.

"Ετσι, ή όργάνωση πού βασίζεται στις τέλειες διδασκαλίες του Βούδδα, μπορεί νά όνομασθει 'Αδελφότητα.

Οι άνθρωποι πρέπει νά προσέχουν αυτές τις διδασκαλίες και νά εκπαιδεύουν τό πνεύμα τους κατάλληλα. "Ετσι, ή 'Αδελφότητα του Βούδδα, θεωρητικά μέν άγκαλιάζει όλον τόν κόσμο, αλλά στην πραγματικότητα μέλη της είναι μόνο όσοι έμφορούνται από τήν ίδια θρησκευτική πίστη.

3. 'Η 'Αδελφότητα του Βούδδα περιλαμβάνει δύο τάξεις μελών: υπάρχουν εκείνα πού διδάσκουν τους πιστούς και εκείνα πού υποστηρίζουν τους δασκάλους, προσφέροντάς τους τήν άπαραίτητη τροφή και ένδυμασία. Αυτοί όλοι μαζί διαδίδουν και διαιωνίζουν τή διδασκαλία.

Μετά για νά είναι ή 'Αδελφότητα ολοκληρωμένη, πρέπει νά υπάρχει τέλεια άρμονία ανάμεσα στα μέλη. Οι δάσκαλοι διδάσκουν τά μέλη και τά μέλη τιμούν τους δασκάλους, έτσι ώστε υπάρχει άρμονία μεταξύ τους.

Οικοδομώντας μιά Χώρα Βουδδική

Τά μέλη τῆς Ἀδελφότητας τοῦ Βούδδα πρέπει νά σχετίζονται μεταξύ τους μέ ἀφοσίωση καί συμπάθεια καί νά χαίρονται νά ζοῦν μαζί μέ ἄλλους πιστούς, προσπαθώντας νά σφυρηλατήσουν πνεῦμα ἐνιαῖο.

4. Ἔξι πράγματα ὀδηγοῦν μιά Βουδδιστική Ἀδελφότητα στήν ἀρμονία. Αὐτά εἶναι: πρῶτο, ἡ εἰλικρίνεια τοῦ λόγου, δεύτερο, ἡ εἰλικρίνεια καί καλωσύνη στίς πράξεις, τρίτο, ἡ εἰλικρίνεια καί ζεστασιά τῆς καρδιάς, τέταρτο, ἡ ἴση μοιρασιά τῆς περιουσίας, πέμπτο, ἡ ἐφαρμογή τῶν ἴδιων ἀγνῶν κανόνων συμπεριφορᾶς καί ἕκτο, ἡ σωστή θεώρηση τῶν πραγμάτων ἀπό ὅλους.

Ἀπό αὐτά, τό ἕκτο, ἡ "ἡ σωστή θεώρηση τῶν πραγμάτων ἀπ' ὅλους", σχηματίζει τόν πυρῆνα γύρω ἀπό τόν ὁποῖο στρέφονται τά ὑπόλοιπα πέντε.

Ἐπάρχουν δύο ὁμάδες ἐπτά κανόνων πού πρέπει νά ἀκολουθοῦμε γιά νά εἶναι ἡ Βουδδιστική Ἀδελφότητα πετυχημένη: Ἡ πρώτη ὁμάδα ἀναφέρεται στό σύνολο καί διαλαμβάνει τά ἐξῆς:

(1) Τά μέλη πρέπει νά μαζεύονται συχνά γιά νά ἀκοῦνε τίς διδασκαλίες τοῦ Βούδδα καί νά τίς συζητοῦν.

(2) Πρέπει νά συναντῶνται τακτικά καί νά σέβονται ὁ ἕνας τόν ἄλλο.

(3) Ὅλοι πρέπει νά σέβονται τή διδασκαλία καί τούς κανόνες, ἀποφεύγοντας τήν ἀλλαγὴ τους.

(4) Τά νεώτερα καί τά παλαιότερα μέλη ὀφείλουν νά φέρονται εὐγενικά πρὸς ἄλληλα.

(5) Πρέπει νά ἀφήνουν τὴν εἰλικρίνεια καί τὸ σεβασμὸ νά σημαδεύει τὸ νοῦ τους.

(6) Πρέπει νά ἐξαγνίζουν τὸ νοῦ τους σέ ἕνα μέρος ἡσυχῆ, ἂν καί πρέπει πρόθυμα νά τὸ προσφέρουν στοὺς ἄλλους πρὶν τὸ χρησιμοποιοῦσιν οἱ ἴδιοι.

(7) Πρέπει νά ἀγαποῦν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, νά φέρονται ἐγκάρδια στοὺς ἐπισκέπτες καί νά παρηγοροῦν τοὺς ἀρρώστους. Μιά Ἀδελφότητα πού ἀκολουθεῖ αὐτοὺς τοὺς κανόνες, δέν θά παρακμάσει ποτέ.

Ἡ δευτέρα ομάδα κανόνων ἀναφέρεται στίς ἀτομικές ὑποχρεώσεις τῶν μελῶν καί λέει ὅτι ὁ καθένας ξεχωριστά: — (1) Πρέπει νά διατηρεῖ ἕνα νοῦ ἀγνό καί νά μὴ ζητᾶ πολλά. (2) Πρέπει νά διατηρεῖ τὴν ἀκεραιότητά του καί νά διώχνει μακριὰ κάθε ἀπληστία. (3) Πρέπει νά εἶναι ὑπομονετικός καί νά μὴ διαφωνεῖ. (4) Πρέπει νά σιωπᾷ καί νά μὴ λέει ἀνοησίες. (5) Πρέπει νά ὑποτάσσεται στοὺς κανόνες καί νά μὴν εἶναι ἀγέρωχος. (6) Πρέπει νά διατηρεῖ τὸ νοῦ του σέ μία γραμμὴ πλεύσεως καί νά μὴν ἀκολουθεῖ διαφορετικές διδασκαλίες. (7) Πρέπει νά εἶναι οἰκονόμος καί λιτός στήν καθημερινή του ζωή.

Ἄν τά μέλη ἀκολουθήσουν αὐτοὺς τοὺς κανόνες,

Οικοδομώντας μιὰ Χώρα Βουδδική

ἡ Ἀδελφότητα θά διατηρηθεῖ καί δέν θά παρακμάσει ποτέ.

5. Ὅπως εἶπαμε πρὶν, μιὰ Ἀδελφότητα πρέπει νά διατηρεῖ ἄρμονία μέσα στὸν ἴδιω τῆς τὸν περίγυρο. Δηλαδή μιὰ ομάδα χωρὶς ἄρμονία δέν μπορεῖ νά ὀνομασθεῖ ἀδελφότητα. Κάθε μέλος πρέπει νά προσέχει ὥστε νά μὴ γίνεται ἀφορμὴ γιὰ διαφωνίες. Ἄν ἐμφανισθεῖ διαφωνία, πρέπει νά ἐξαλείφεται ὅσο τὸ δυνατό γρηγορώτερα γίνεται, μιὰ καί ἡ διαφωνία σύντομα διαλύει τὴν ὅποια ὀργάνωση.

Τὸ αἷμα δέν μπορεῖ νά ἐξαφανισθεῖ μέ περισσότερο αἷμα. Ἡ δυσἀρέσκεια δέν μπορεῖ νά ἐξαφανισθεῖ μέ περισσότερη δυσἀρέσκεια. Μόνο ἡ λήθη μπορεῖ νά πετύχει αὐτὴν τὴν ἐξαφάνιση.

6. Κάποτε ζοῦσε ἓνας βασιλιάς πού τὸν φώναζαν Συμφορά, καί τοῦ ὁποίου ἡ χώρα εἶχε κατακτηθεῖ ἀπὸ ἓνα γειτονικό πολεμοχαρῆ βασιλιά πού τὸν ἔλεγαν Βραχμαντάττα. Ὁ βασιλιάς-Συμφορά, ἀφοῦ κρυβόταν μέ τὴ γυναίκα καί τὸ γιό του γιὰ κάμποσο καιρό, τελικά ἔπεσε στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλά εὐτυχῶς ὁ γιὸς του μπόρεσε νά ξεφύγει.

Ὁ πρίγκηπας προσπάθησε νά βρεῖ κάποιω τρόπο νά βοηθήσει τὸν πατέρα του, ἀλλὰ μάταια. Τὴν ἡμέρα τῆς θανάτωσης τοῦ πατέρα του, ὁ πρίγκηπας μεταμφιεσμένος πῆγε στὸν τόπο τῆς ἐκτέλεσης, ὅπου δέν μπορούσε νά κάνει τίποτα ἄλλο παρά νά παρακολουθήσει μέ πίκρα τὸ θάνατο τοῦ ἄτυχου πατέρα του.

Ὁ πατέρας πρόσεξε τό γιό του ανάμεσα στό πλῆθος καί ψιθύρισε σάν νά μιλοῦσε μόνος του: "Μήν ψάχνεις πολύ καιρό. Μήν κάνεις βιαστικές πράξεις. Ἡ πίκρα φεύγει — μόνο ἂν τήν ξεχάσεις".

Μετά ὁ πρίγκηπας ἔψαχνε γιά πολύ καιρό κάποιο τρόπο νά πάρει ἐκδίκηση. Στό τέλος προσλήφθηκε σάν ἀκόλουθος στό παλάτι τοῦ Βραχμαντάττα καί ἔφθασε στό σημεῖο νά κερδίσει τήν εὐνοιά του.

Κάποια μέρα πού ὁ βασιλιάς πῆγε κυνήγι, ὁ πρίγκηπας ἔψαχνε μίαν εὐκαιρία γιά ἐκδίκηση. Κατάφερε νά ἀπομονώσει τό βασιλιά σέ ἓνα ἐρημικό μέρος καί καθὼς ἐκεῖνος ἦταν ἐξαντλημένος, ἀποκοιμήθηκε μέ τό κεφάλι ἀκουμπισμένο στά γόνατα τοῦ πρίγκηπα, γιὰ τόσο πολύ τόν ἐμπιστευόταν.

Ὁ πρίγκηπας τράβηξε τό σπαθί καί τ'ἀκούμπησε στό λαϊμό τοῦ βασιλιά. Μετά ὅμως δίστασε. Τά λόγια πού ὁ πατέρας τοῦ πρόφερε τή στιγμή τῆς ἐκτέλεσῆς του ἤρθαν στό μυαλό του, ἔτσι πού ἂν καί προσπάθησε πάλι, δέν τά κατάφερε νά σκοτώσει τό βασιλιά. Ξαφνικά ὁ τελευταῖος ξύπνησε καί εἶπε στόν πρίγκηπα ὅτι εἶχε δεῖ ἓνα κακό ὄνειρο, ὅπου ὁ γιός τοῦ βασιλιά Συμφορά προσπαθοῦσε νά τόν σκοτώσει.

Ὁ πρίγκηπας, κρατώντας ἀκόμα τό σπαθί στό χέρι, ἄρπαξε τό βασιλιά, καί ἀφοῦ τοῦ ἀποκάλυψε τήν ταυτότητά του σάν γιοῦ τοῦ βασιλιά Συμφορά, τοῦ ἀνακοίνωσε ὅτι τελικά εἶχε ἔρθει ἡ ὥρα νά ἐκδικηθεῖ τό θάνατο τοῦ πατέρα του. Ἀλλά ὅμως δέν μπορούσε νά τό κάνει καί ξαφνικά κατέβασε τό σπαθί καί γονάτισε μπρός στόν βασιλιά.

Οικοδομώντας μία Χώρα Βουδδική

“Όταν ὁ Βραχμαντάττα ἄκουσε τήν ἱστορία τοῦ πρίγκηπα καί τά τελευταῖα λόγια τοῦ πατέρα του, ἐντυπωσιάσθηκε πολύ καί ζήτησε συγγνώμη. Ἀργότερα ξανάδωσε στόν πρίγκηπα τό παλιό του βασιλεῖο καί οἱ δυό χῶρες ἔζησαν φιλικά γιά πολύ καιρό.

Οἱ τελευταῖες λέξεις τοῦ βασιλιά Συμφορά “Μήν ψάχνεις γιά πολύ καιρό”, σήμαιναν ὅτι ἡ πικρία δέν μπορεῖ νά κρατήσῃ πολύ. “Μήν κάνεις βιαστικές πράξεις” σήμασε ὅτι ἡ φιλία δέν πρέπει νά διακόπτεται ἀπότομα.

Ἡ πικρία δέν μπορεῖ νά ἰκανοποιηθεῖ μέ τήν πικρία. Μπορεῖ νά ἐξαφανισθεῖ μόνο ἂν τήν ξεχάσεις.

Μέσα σέ μία Βουδδιστική Ἀδελφότητα πού βασίζεται στήν ἄρμονία τῆς σωστῆς διδασκαλίας, τό κάθε μέλος πρέπει πάντα νά ἐκτιμᾷ τό πνεῦμα αὐτῆς τῆς ἱστορίας.

Καί ὄχι μόνο τά μέλη τῆς Βουδδιστικῆς Ἀδελφότητας, ἀλλά ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γενικά πρέπει νά ἐκτιμῶν καί νά ἐφαρμόζουν αὐτό τό πνεῦμα στήν καθημερινή τους ζωή.

II

Η ΒΟΥΔΔΙΚΗ ΧΩΡΑ

1. “Όπως ἐξηγήσαμε ἂν μία Ἀδελφότητα δέν ξεχάσει τό καθῆκον της νά ἐξαπλώνει τή Διδασκαλία τοῦ Βούδδα καί νά ζεῖ ἄρμονικά, θά μεγαλώνει σταθερά καί ἡ διδασκαλία της θά ξαπλώνεται πιά πλατειά.

Τούτο σημαίνει ότι συνεχῶς περισσότεροι ἄνθρωποι θά ἀναζητοῦν τή Φώτιση. Σημαίνει ἀκόμα ὅτι οἱ κακές δυνάμεις τῆς ἀπληστίας, τοῦ θυμοῦ καί τῆς ἀνοησίας πού καθοδηγοῦνται ἀπό τό διάβολο τῆς ἄγνοιας καί τῆς λαγνείας, θά ἀρχίσουν νά ὑποχωροῦν καί ὅτι σοφία, φῶς, πίστη καί χαρά θά κυριαρχήσουν.

Τό βασιλεῖο τοῦ διαβόλου εἶναι γεμᾶτο ἀπληστία, σκοτάδι, πάλη, τσακωμούς, αἱματοχυσίες, ζήλεια, προκατάληψη, μῖσος, ἀπάτη, κολακεία, ὑποκρισία, μυστικότητα καί καταχρήσεις.

Ἄς ὑποθέσουμε τώρα ὅτι τό φῶς τῆς σοφίας φωτίζει αὐτό τό βασιλεῖο, ἡ βροχή τῆς συμπόνιας πέφτει πάνω του καί ἡ πίστη ἀρχίζει νά ριζώνει, ἔτσι πού τά ἄνθη τῆς χαρᾶς ἀρχίζουν νά σκορποῦν τό ἄρωμά τους. Τότε αὐτό τό βασιλεῖο τοῦ διαβόλου θά γίνεῖ μιά Ἄγνη Χώρα τοῦ Βούδδα.

Ὅπως δέ τό ἀπαλό ἀεράκι καί τά πρῶτα μπουμπούκια σέ ἓνα κλαδί ἀναγγέλλουν τόν ἐρχομό τῆς ἀνοιξης, ἔτσι ὅταν φθάσει κάποιος στή Φώτιση, τό χορτάρι, τά δέντρα, τά βουνά, τά ποτάμια καί ὅλα τά ἄλλα πράγματα ἀρχίζουν νά πάλλουν μέ ζωή καινούργια.

Ὅταν τό πνεῦμα ἐξαγνισθεῖ, ὅλο τό περιβάλλον ἐξαγνίζεται μαζί του.

2. Σέ μιά χώρα ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ ἀληθινή διδασκαλία, ὁ κάθε κάτοικος ἔχει ἓνα νοῦ ἀγνό καί γαλήνιο. Πραγματικά, ἡ συμπόνια τοῦ Βούδδα εὐεργετεῖ ἀκούραστα ὅλους τούς ἀνθρώπους, καί τό λαμπερό Του πνεῦμα

Οικοδομώντας μιά Χώρα Βουδδική

έξορκίζει όλες τις σπιλώσεις, διώχνοντάς τις από τού του των.

Ένα πνεῦμα ἀγνό σύντομα γίνεται βαθύ, προσαρμόζεται στήν Εὐγενῆ Ἄτραπό, χαίρεται νά δίνει, τηρεῖ τούς κανόνες καί ἀντιστέκεται στούς πειρασμούς. Γίνεται ἕνα πνεῦμα ἐργατικό, ἤρεμο καί φρόνιμο, ἕνα πνεῦμα συμπονετικό, ἕνα πνεῦμα πού ὀδηγεῖ τόν κόσμο στή Φώτιση μέ πολλούς καί περίτεχνους τρόπους. Ἔτσι οἰκοδομεῖται ἡ Βουδδική Χώρα.

Ένα σπίτι μέ γυναίκα καί παιδιά μεταμορφώνεται σέ σπίτι ὅπου ὁ Βούδδας εἶναι παρών. Μιά χώρα πού ὑποφέρει ἀπό κοινωνικές διακρίσεις, μέ παρόμοιο τρόπο μεταμορφώνεται σέ ὁμάδα ἀδελφωμένων ψυχῶν.

Ένα χρυσό παλάτι αἱματοβαμένο δέν μπορεῖ νά γίνει κατοικία τοῦ Βούδδα. Μιά μικρή καλύβα, ὅπου γλυστράει τό φεγγαρόφωτο μέσα ἀπό τρύπες στό ταβάνι, μπορεῖ — ἂν τό πνεῦμα τοῦ νοικοκύρη εἶναι ἀγνό.

Όταν μιά Χώρα Βουδδική εἶναι θεμελιωμένη στό ἀγνό πνεῦμα ἑνός καί μόνου ἀνθρώπου, αὐτό τό μοναδικό ἀγνό πνεῦμα προσελκύει καί ἄλλα παρόμοια πνεύματα στήν ὁμόνοια τῆς Ἀδελφότητας. Ἡ Πίστη στό Βούδδα ἀπλώνεται ἀπό τό ἄτομο στήν οἰκογένεια, ἀπό τήν οἰκογένεια στό χωριό, ἀπό τό χωριό στίς κωμοπόλεις καί ἐν συνεχείᾳ στίς πόλεις, τίς χῶρες καί τελικά σ'ὄλοκληρο τόν κόσμο.

Πραγματικά, ἡ σοβαρότητα καί ἡ πίστη στή διάδοση τῆς διδασκαλίας τοῦ Ντάρμα εἶναι τά στοιχεῖα πού δημιούργησαν τή Βουδδική Χώρα.

3. Σίγουρα, ἀπό μιὰ ὀπτική γωνία, ὁ κόσμος, μέ ὄλη τὴν ἀπληστία, τὴν ἀδικία καὶ τίς αἱματοχυσίες του, μοιάζει διαβολικός. Ἄλλὰ ὅσο περισσότεροι ἄνθρωποι πιστεύουν στὴ Φώτιση τοῦ Βούδδα, τόσο περισσότερο τὸ αἷμα γίνεται γάλα καὶ ἡ ἀπληστία. Ἔτσι ἡ διαβολικὴ χώρα γίνεται σιγὰ σιγὰ Ἀγνή Χώρα τοῦ Βούδδα.

Μοιάζει ἀκατόρθωτο νὰ ἀδειάσεις ἓνα ὠκεανὸ μέ μιὰ μικρὴ κουτάλα. Ἄλλὰ ἡ ἀκλόνητη ἀποφασιστικὴ πύχνη πού χρειάζεται γιὰ νὰ ξεκινήσει κανεὶς κάτι τέτοιο, ἀκόμα καὶ ὅταν γνωρίζει πῶς θὰ περάσουν ἄπειρες ζωές πρὶν τὸ καταφέρει, εἶναι τὸ πνεῦμα πού ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ ὀδεύσει πρὸς τὴ Φώτιση τοῦ Βούδδα.

Ὁ Βούδδας περιμένει στὴν ἀπέναντι ὄχθη, δηλαδή στὸν κόσμο τῆς Φώτισής Του, ὅπου δέν ἐνδημοῦν ἀπληστία, θυμὸς, ἄγνοια, πόνος, ἀγωνία, ἀλλὰ ὑπάρχουν μόνο τὸ φῶς τῆς σοφίας καὶ ἡ βροχὴ τῆς συμπόνιας.

Εἶναι μιὰ χώρα εἰρηνικὴ, ἓνα καταφύγιο γι' αὐτοὺς πού ὑποφέρουν, θλίβονται κί' ἀγωνιοῦν. Ἐνας χῶρος ξεκούρασης γι' αὐτοὺς πού ἐξαντλοῦνται στὴν προσπάθειά τους νὰ διαδώσουν τίς διδασκαλίες τοῦ Ντάρμα.

Σ' αὐτὴν τὴν Ἀγνή Χώρα ὑπάρχουν ἄπλετο φῶς καὶ αἰώνια Ζωή. Ὅσοι φθάνουν ἐκεῖ δέν θὰ γυρίσουν ποτέ στὸν κόσμο τῆς πλάνης.

Καὶ πραγματικά, αὐτὴ ἡ Ἀγνή Χώρα, ὅπου τὰ λουλούδια ἀρωματίζουν τὸν ἀέρα μέ σοφία καὶ τὰ που-

Οικοδομώντας μιά Χώρα Βουδδική

λιά ύμνουῦν τό ἄγω Ντάρμα, εἶναι ὁ τελικός προορισμός ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας.

4. Ἄν καί αὐτή ἡ Ἄγνή Χώρα εἶναι τόπος ξεκούρασης, δέν εἶναι χῶρος τεμπελιᾶς. Τά παρτέρια μέ τά εὐδιαστά λουλούδια δέν εἶναι ἐκεῖ γιά νά γίνονται αἰτία νωθρότητας ἀλλά ἀποτελοῦν πτυχές τῆς ἀναψυχῆς καί ξεκούρασης μέ τίς ὁποῖες ξαναβρίσκει κανεῖς τήν ἐνεργητικότητα καί τό ζῆλο γιά νά συνεχίσει τήν ἀποστολή τοῦ Βούδδα ὑπέρ τῆς Φώτισης.

Ἡ ἀποστολή τοῦ Βούδδα δέν ἔχει τέλος. Ὅσο ζοῦν ἀνθρωποι καί ὑπάρχουν ζῶα, ὅσο πνεύματα ἐγωϊστικά καί σπιλωμένα δημιουργοῦν δικούς τους κόσμους καί καταστάσεις, δέν ὑπάρχει τέλος στήν ἀποστολή Του.

Τά παιδιά τοῦ Βούδδα, πού ἔχουν φθάσει στήν Ἄγνή Χώρα μέ τή βοήθεια τῆς μεγάλης δύναμης τοῦ Ἄμιντα, εἶναι πρόθυμα νά γυρίσουν στή χώρα ἀπό ὅπου ἤρθαν καί ὅπου ἔχουν ἀκόμα δεσμούς. Ἐκεῖ συμμετέχουν στό ἔργο τοῦ Βούδδα.

Ὅπως τό φῶς ἐνός μικροῦ κεριοῦ ἀπλώνεται ἀπό τό ἓνα στό ἄλλο διαδοχικά, ἔτσι τό φῶς τῆς συμπόνιας τοῦ Βούδδα περνάει ἀπό τό ἓνα πνεῦμα στό ἄλλο, ἀσταμάτητα.

Τά παιδιά τοῦ Βούδδα, καταλαβαίνοντας τή μεγάλη Του καρδιά ἀναλαμβάνουν νά συνεχίσουν τήν ἀποστολή τῆς Φώτισης καί τοῦ ἐξαγνισμοῦ μεταδίδοντάς την

ἀπό τή μιὰ γενιά τήν ἄλλη, γιά νά δοξάσουν τή Χώρα
τοῦ Βούδδα, αἰώνια καί παντοτεινά.

III
ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΔΟΞΑΣΘΗΚΑΝ ΣΤΗ
ΒΟΥΔΔΙΚΗ ΧΩΡΑ

1. Ἡ Συναμαβάτι, ἡ σύντροφος τοῦ Βασιλιά Οὐντα-
γιάννα, ἦταν βαθεῖα ἀφοσιωμένη στό Βούδδα.

Ζοῦσε στά πύ ἀπομονωμένα δώματα τοῦ παλα-
τιοῦ καί δέν ἔβγαυε ἔξω, ἀλλά ἡ ὑπηρετριά της Οὐτάρα,
πού εἶχε ἐξαιρετη μνήμη, ἔβγαυε καί παρακολουθοῦσε
τά κηρύγματα τοῦ Βούδδα.

Ὅταν γυρνοῦσε στό παλάτι ξανάλεγε στή βασι-
λισσα τίς διδασκαλίες τοῦ Εὐλογημένου καί ἔτσι ἡ
βασιλισσα ἀποκτοῦσε συνεχῶς μεγαλύτερη σοφία καί
πίστη.

Ἡ δεύτερη γυναῖκα τοῦ Βασιλιά ζήλευε τήν πρώτη
καί ἤθελε νά τή σκοτώσει. Τή συκοφαντοῦσε στό
Βασιλιά, μέχρι πού ἐκεῖνος τήν πίστεψε καί θέλησε
ὄντως νά σκοτώσει τήν πρώτη του γυναῖκα.

Ἡ βασίλισσα Συναμαβάτι στάθηκε ὅμως μπρός
τόν βασιλιά τόσο ἤρεμη, ὥστε ἐκεῖνος δέν βρῆκε τό
κουράγιο νά τή σκοτώσει. Ἐπανακτώντας τήν αὐτο-
κυριαρχία του, τῆς ζήτησε συγγνώμη γιά τή δυσπι-
στία του.

Ἡ ζήλεια ὅμως τῆς δεύτερης γυναίκας μεγάλ-

λωνε κι ἔστειλε μερικούς κακοποιούς νά βάλουν φωτιά στά ἀπομονωμένα δώματα τοῦ παλατιοῦ κατά τήν ἀπουσία τοῦ βασιλιά. Ἡ Συναμαβάτι ἔμεινε ἡρεμη, ἔδωσε θάρρος στίς πανικόβλητες ὑπηρέτριες καί μετά, χωρίς φόβο, πέθανε γαλήνια σύμφωνα μέ τό πνεῦμα πού εἶχε διδαχθεῖ ἀπό τόν Εὐλογημένο. Ἡ Οὐττάρα, πέθανε κι αὐτή μαζι της στή φωτιά.

Ἀπό τίς πολλές μαθήτριες τοῦ Βούδδα, αὐτές οἱ δύο ἦσαν οἱ πιό τιμημένες: ἡ βασίλισσα Συναμαβάτι σάν ἓνα συμπονετικό πνεῦμα καί ἡ ὑπηρετριά της, Οὐττάρα, σάν μιὰ καλή πιστή.

2. Ὁ πρίγκηπας Μαχανάμα, τῆς φυλῆς Σάκνα καί ξάδελφος τοῦ Βούδδα εἶχε μεγάλη πίστη στίς διδασκαλίες Του καί ἦταν ἓνας ἀπό τούς πιό πιστούς Του ὀπαδούς.

Ἐκείνη τήν ἐποχή, ἓνας βασιλιάς βίαιος πού λεγόταν Βιρουντάκα, ἀπό τήν Κοσάλα, κατέκτησε τή φυλή τῶν Σάκνας. Ὁ πρίγκηπας Μαχανάμα πῆγε στό βασιλιά καί τόν παρακάλεσε νά χαρίσει τή ζωή στό λαό του, ἀλλ' ἐκεῖνος δέν ἤθελε νά τόν ἀκούσει. Πρότεινε τότε στό βασιλιά νά ἀφήσει νά φύγουν ὅποιοι αἰχμάλωτοι προλάβαιναν, ὅσο ὁ ἴδιος θά ἔμεινε κάτω ἀπό τό νερό μιᾶς κοντινῆς λιμνούλας.

Ὁ βασιλιάς συμφώνησε σ' αὐτό, γιατί σκέφθηκε ὅτι ὁ Μαχανάμα θά μπορούσε νά μείνει πολύ λίγο κάτω ἀπό τό νερό.

Ἡ πύλη τοῦ κάστρου ἄνοιξε καθὼς ὁ Μαχανάμα βούτηξε στό νερό καί ὁ κόσμος ἄρχισε νά τρέχει σάν τρελός γιά νά σωθεῖ. Ὅμως ὁ Μαχανάμα δέν ξανα-νέβηκε στήν ἐπιφάνεια, δένοντας τά μαλλιά του στήν ὑποβρύχια ρίζα μιᾶς ἰτιάς καί θυσιάζοντας ἔτσι τή ζωή του γιά τό λαό.

3. Ἡ Οὐτπαλαβάρνα ἦταν μιά πασίγνωστη καλό-γρια, τῆς ὁποίας ἡ σοφία συγκρινόταν μέ ἐκείνη τοῦ Μαουντγκαλναγιάννα, ἐνός μεγάλου μαθητῆ τοῦ Βούδδα. Ἦταν πράγματι ἡ πρώτη ἀπό ὅλες τίς καλόγριες καί ἡγουμένη — πάντα ἀκούραστη στό νά τίς διδάσκει.

Ὁ Ντεβαντάττα ἦταν ἕνας ἄνθρωπος πολύ διε-φθαρμένος καί μοχθηρός, πού δηλητηρίασε τό μυαλό τοῦ βασιλιά Ἀζατασάτρου καί τόν ἔπεισε νά στραφεῖ ἐνάντια στίς διδασκαλίες τοῦ Βούδδα. Ὅμως ἀργό-τερα ὁ βασιλιάς μετάνοιωσε, χάλασε τή φιλία του μέ τόν Ντεβαντάττα, κι ἔγινε ὁ ἴδιος ταπεινός μαθητής τοῦ Βούδδα.

Κάποτε πού ὁ Ντεβαντάττα διώχνονταν ἀπό τήν πύλη τοῦ παλατιοῦ ἐνῶ προσπαθοῦσε νά δεῖ τό βασι-λιά, συνάντησε τήν Οὐτπαλαβάρνα πού ἔβγαυε ἀπό ἐκεῖ. Τοῦτο τόν ἐξαγρίωσε, ἔτσι πού τή χτύπησε καί τραυμάτισε σοβαρά.

Ἐκείνη γύρισε στό μοναστήρι πονώντας πολύ, κι ὅταν οἱ ἄλλες καλόγριες προσπάθησαν νά τήν ἀνακουφίσουν τοὺς εἶπε: "Ἀδελφές, ἡ ἀνθρώπινη ζωή εἶναι τό ἀπρόβλεπτο, τά πάντα εἶναι παροδικά

Οικοδομώντας μία Χώρα Βουδδική

καί χωρίς ἐγώ. Μόνο ὁ κόσμος τῆς Φώτισης εἶναι γαλήνιος καί εἰρηνικός. Πρέπει νά συνεχίσετε τήν ἄσκησή σας." Ἄμεσως μετά πέθανε.

4. Ὁ Ἀνγκουλιμάγια, ἕνας τρομερός ληστής πού εἶχε σκοτώσει πολλούς ἀνθρώπους, σώθηκε κάποτε ἀπό τόν Εὐλογημένο καί ἔγινε μέλος τῆς Ἀδελφότητος.

Μιά μέρα πῆγε νά ζητιανέψει σέ κάποια πόλη καί τράβηξε πολλά γιά τίς παλιές, κακές του πράξεις.

Οἱ κάτοικοι ἔπασαν ἐπάνω του καί τόν χτυπούσαν δυνατά, ἀλλά ἐκεῖνος γύρισε στόν Εὐλογημένο μέ τό κορμί του μέσα στά αἵματα καί ἔπεσε στά πόδια Του εὐχαριστώντας Τον γιά τήν εὐκαιρία πού τοῦ ἔδωσε νά ὑποφέρει γιά τίς προηγούμενες κακές του πράξεις.

Εἶπε: "Εὐλογημένε, τό ὄνομά μου ἀρχικά σήμαινε 'Κανένα κακό', ἀλλά ἀπό ἄγνοια ἀφήρεσα πολλές πολύτιμες ζωές καί ἀπό τόν καθένα ἔκοβα κι' ἕνα δάκτυλο. Γι' αὐτό ἄρχισαν νά μέ φωνάζουν Ἀνγκουλιμάγια, δηλαδή 'ὁ συλλέκτης τῶν δακτύλων'!

"Μετά ἀπό τήν ἐμπρακτῆ ἐκδήλωση τῆς συμπόνιας Σου δέχθηκα τή σοφία καί ἀφοσιώθηκα στά τρία πετράδια — τό Βούδδα, τό Ντάρμα καί τή Σάνγκα. Ὅταν κανεῖς ὁδηγεῖ ἕνα ἄλογο ἢ μιάν ἀγελάδα, πρέπει νά χρησιμοποιοῖ μαστίγιω ἢ ἕνα σκουῖ. Ἐσύ ὅμως, Εὐλογημένε, ἐξάγιστες τό πνεῦμα μου χωρίς τή χρήση μαστιγίου, σκουινῶ ἢ σπιρουνιῶ.

"Σήμερα, Εύλογημένε, υπέμεινα μόνο όσα χρώσταγα. Δέν θέλω νά συνεχίσω νά ζῶ. Δέν θέλω νά πεθάνω. Περιμένω μόνο νά ἔρθει ἡ ὥρα μου".

5. Ὁ Μαουντγκαλυαγιάνα, μαζί μέ τόν ἱερό Σαριπούτρα, ἦταν ὁ ἓνας ἀπό τούς δύο μεγαλύτερους μαθητές τοῦ Βούδδα. "Όταν οἱ δάσκαλοι τῶν ἄλλων θρησκευῶν εἶδαν ὅτι τό καθάριο νερό τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Βούδδα ἐξαπλωνόταν καί ὅτι ὁ κόσμος τό ρουφοῦσε, ζήλησαν καί ἔβαλαν διάφορα ἐμπόδια στή διάδοση τῆς διδασκαλίας Του.

Ἄλλά κανένα ἀπό τά ἐμπόδια δέν μπόρεσε νά σταματήσει ἢ νά προλάβει τή διάδοση τῆς διδασκαλίας Του. Οἱ πιστοί τῶν ἄλλων θρησκευῶν προσπάθησαν νά σκοτώσουν τόν Μαουντγκαλυαγιάνα.

Δύο φορές δραπέτευσε ἀλλά τήν τρίτη περικυκλώθηκε ἀπό πολλούς εἰδωλολάτρες καί υπέκυψε στά χτυπήματά τους.

Μέ τό μυαλό προσανατολισμένο στή Φώτιση, δέχθηκε ἥρεμα τά χτυπήματά τους, ἔτσι πού ἂν καί ἡ σάρκα του ξεσχιζόταν καί τά κόκκαλά του ἔσπαζαν, ξεψύχησε γαλήνια.

ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ
“ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΥΔΔΑ”

Συντμήσεις: DN-Dīgha Nikāya
 MN-Majjhima Nikāya
 SN-Saṃyutta Nikāya
 AN-Aṅguttara Nikāya

Μέρος Σελίδα Σειρά Πηγή

ΒΟΥΔΔΑΣ

Κεφάλαιο 1

1	2	1	Διάφορες γραφές
	4	27	AN 3-38, Sukhumālā-sutta
	5	14	MN 3-26, Ariyapariyesana-sutta
	5	27	Διάφορες γραφές
	7	3	MN 9-85, Boḥdirājakumāra-sutta
	7	8	Διάφορες γραφές
	7	14	Sutta-nipāta 3-2, Padhāna-sutta
	7	19	Διάφορες γραφές
	8	13	Vinaya, Mahāvagga 1
	9	15	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
2	10	22	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	11	17	Parinibbāna-sutta
	13	13	Parinibbāna-sutta
	13	20	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta

	Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
Κεφάλαιο 2				
1	15	1		Amitâyur-dhyâna & Vimala-kîrtinirdésa sûtras
	15	1		Sûraṅgama-sûtra
	15	13		Vimalakîrti-nirdeśa &
	15	19		Mahâparinirvâṇa sûtra
	16	8		Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 16
	17	1		Mahâyâna-jâtaka-cittabhûmi-parikśa-sûtra
	17	9		Mahâparinirvâṇa-sûtra
2	19	1		Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 3
	20	1		Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 4
	21	17		Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 5
3	22	23		Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 16
Κεφάλαιο 3				
1	25	1		Avataṃsaka-sûtra 5
	26	6		Mahâparinirvâṇa-sûtra
	26	12		Avataṃsaka-sûtra
	26	21		Suvarṇaprabhâsottamarâja-sûtra 3
2	29	9		Avataṃsaka-sûtra
	29	16		Avataṃsaka-sûtra 34, Gaṇḍavyûha
	29	21		Μικρότερη Sukhâvatîvyûha-sûtra
	30	1		Avataṃsaka-sûtra

Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
	30	6	SN 35-5
	30	10	Mahâparinirvâṇa-sûtra
3	32	11	MN 8-77, Mahâsakulûdayi-sutta
	33	7	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	33	17	Laṅkâvatâra-sûtra
	34	3	Avataṃsaka-sûtra 32
	34	21	Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 25
	34	28	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	35	13	Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 2
	35	20	Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 2

NTAPMA

Κεφάλαιο 1

1	38	1	Vinaya, Mahâvagga 1-6 & SN 56-11-12, Dhammacakrapravartana-sutta
	39	20	Itivuttaka 103
	40	6	MN 2, Savvâsava-sutta
	40	14	Γραφή Σαρανταδύο Μερῶν 18
	41	3	Śrîmalâdevîsiṃhanâda-sûtta
3	42	23	Avataṃsaka-sûtra 22, Daśa-bhûmika

Κεφάλαιο 2

1	46	1	MN 4-35, Cûlasaccaka-sutta
---	----	---	----------------------------

Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
	48	15	AN 5-49, Rajah-muṇḍa-sutta
	48	27	AN 4-185, Samaṇa-sutta
	49	8	AN 3-134, Uppāda-sutta
2	49	16	Laṅkāvatāra-sūtra
	49	21	Avataṃsaka-sūtra 2
	50	6	Avataṃsaka-sūtra 16
	50	18	Avataṃsaka-sūtra 22, bhūmika
	51	1	Laṅkāvatāra-sūtra
	51	7	AN 4-186, Ummagga-sutta
	51	12	Dhammapada 1, 2, 17, 18
	52	1	SN 2-1-6, Kāmada-sutta
3	52	15	Avataṃsaka-sūtra 16
	52	24	Laṅkāvatāra-sūtra
	53	17	MN 3-22, Alagaddūpama-sutta
	54	11	Laṅkāvatāra-sūtra
	55	16	Laṅkāvatāra-sūtra
4	57	10	Viñaya, Mahāvagga 1-6
	58	1	Laṅkāvatāra-sūtra
	58	6	SN 35-200, Dārukkhandha- sutta
	58	18	Laṅkāvatāra-sūtra <i>καί ἄλλες</i>
	59	8	MN 2-18, Madhupiṇḍika- sutta
	59	20	Laṅkāvatāra-sūtra
	60	14	Laṅkāvatāra-sūtra

Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
	61	14	Vimalakîrti-nirdeśa-sûtra
	63	20	Avatamsaka-sûtra 34, Gaṇḍavyûha
	64	4	Laṅkâvatâra-sûtra <i>καί ἄλλες</i>
Κεφάλαιο 3			
1	65	1	Vinaya, Mahāvagga 1-5
	65	19	Vinaya, Cûlavagga 5-21
	66	9	Śûraṃgama-sûtra
2	71	13	Śûraṃgama-sûtra
	73	10	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	73	18	Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 7 & Śûraṃgama-sûtra
	74	8	Avatamsaka-sûtra 32
	74	14	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	74	19	Brahmajâla-sûtra
	75	3	Mahâparinirvâṇa-sûtra
3	75	26	Mahâparinirvâṇa-sûtra
Κεφάλαιο 4			
1	81	1	Śrîmâlâdevîsiṃhanâda-sûtra
	82	13	AN 2-11
	82	18	Itivuttaka 93
	82	28	Vinaya, Mahāvagga
	83	11	AN-3-68, Aññâtiṭṭhika-sutta

Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
	84	1	AN 3-34, Aḷavaka-sutta
	84	19	Vaipulya-sūtra
	84	25	Vinaya, Mahāvagga 1-6, Dhammacakrapravartana-sutta
	85	3	MN 2-14, Cūladukkhakkhandha-sutta
	85	22	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	86	23	Itivuttaka 24
2	88	18	MN 6-51, Kandaraka-suttanta
	89	11	AN 3-130
	89	22	AN 3-113
3	90	11	Itivuttaka 100
	90	22	Samyuktaratnapiṭaka-sūtra
	91	25	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	93	4	AN 3-62
	93	22	AN 3-35, Devadūta-sutta
	95	1	Therīgāthā Aṭṭhakathā
4	95	24	Sukhāvatīvyūha-sūtra, Τόμος 2ος
 Κεφάλαιο 5			
1	102	1	Sukhāvatīvyūha-sūtra, Τόμος 1ος
	105	18	Sukhāvatīvyūha-sūtra Τόμος 2ος

Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
	107	3	Amitâyur-dhyâna-sûtra
2	110	17	Μικρότερη Sukhâvativyûha-sûtra

ΑΣΚΗΤΙΚΗ

Κεφάλαιο 1

1	116	1	MN 2, Sabbâsava-sutta
	118	3	MN 3-26, Ariyapariyesana-sutta
	118	21	SN 35-206, Chapâna-sutta
	119	21	Γραφή Σαρανταδύο Μερῶν 41-2
	122	6	MN 2-19, Dvedhâvitakka-sutta
	122	27	Dhammapada Aṭṭhakathâ
2	123	26	AN 3-117
	124	12	MN 3-21, Kakacûpama-sutta
	127	9	MN 3-23, Vammîka-sutta
	128	24	Jataka IV-497, Mâtaṅga-Jâtaka
	132	7	Γραφή Σαρανταδύο Μερῶν 9
	132	16	Γραφή Σαρανταδύο Μερῶν 11
	133	9	Γραφή Σαρανταδύο Μερῶν 13
	134	13	AN 2-4, Samacitta-sutta
	135	1	Saṃyuktaratnapiṭaka-sûtra
3	144	23	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	145	19	Saṃyuktaratnapiṭaka-sûtra

Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
Κεφάλαιο 2			
1	150	1	MN 7-63, Cūḷamālukya-suttanta
	152	13	MN 3-29, Mahāsāropama-sutta
	154	2	Mahāmâyâ-sūtra
	154	19	Theragāthā Aṭṭhakathā
	156	12	MN 3-28, Mahāhatthipadopama-sutta
	157	3	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	157	6	Avadānaśataka-sūtra
	158	22	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	160	16	Pañcaviṃśati-sāhasrikā-prajñāpāramitā-sūtra
	161	27	Avataṃsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha
2	163	21	AN 3-88
	164	21	AN 3-81
	164	28	AN 3-82
	165	18	Parinibbāna-sutta Τόμος 2ος
	166	22	MN 14-141, Saccavibhangasutta
	167	27	Parinibbāna-sutta Τόμος 2ος
	168	18	AN 5-16, Bala-sutta
	168	26	Avataṃsaka-sūtra 6
	169	25	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	170	11	Saṃyuktaratnapīṭaka-sūtra

Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
	171	3	Suvarṇaprabhâsa-sûtra 26
	171	20	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	172	21	Theragâthâ Aṭṭhakathâ
	173	11	Jâtaka 55, Pañcâvudha- Jâtaka
	174	12	Itivuttaka 39 & 40
	174	26	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	175	1	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	175	4	AN 5-12
	175	12	Parinibbâna-sutta
	175	24	Śûraṃgama-sûtra
3	176	26	SN 55-21 & 22, Mahânâma- sutta
	177	21	AN 5-32, Cundi-sutta
	178	3	Vimalakîrti-nirdeśa-sûtra
	178	20	Śûraṃgama-sûtra
	178	22	Sukhâvatîvyûha-sûtra Τόμος 2ος
	179	9	SN 1-4-6
	179	12	Avataṃska-sûtra 33
	180	8	Avataṃsaka-sûtra 24
	180	20	Suvarṇaprabhâsa-sûtra 4
	181	7	Amitâyur-dhyâna-sûtra
	181	11	Sukhâvatîvyûha-sûtra
	181	18	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	182	11	MN 2-16, Cetokhila-sutta

Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
	183	6	Sukhâvatîvyûha-sûtra, Τόμος 2ος
4	184	1	Dhammapada
	192	1	SN 1-4-6
	192	17	AN
	192	22	Mahâparinirvâṇa-sûtra

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Κεφάλαιο 1

1	194	1	Itivuttaka 100 & MN 1-3, Dhammadâyâda-sutta
	194	9	Itivuttaka 92
	195	1	Vinaya, Mahâvagga 1-30
	195	24	MN 4-39, Mahâ-assapura-sutta
	196	6	MN 4-40, Cûḷa-assapura-sutta
	198	8	Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 19
	198	16	Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 19
	199	1	Saddharmapuṇḍarîka-sûtra 14
2	200	17	SN 55-37, Mahânâma-sutta
	201	3	AN 3-75
	201	11	SN 55-37, Mahânâma-sutta
	201	17	SN 55-54, Gilâyanam-sutta
	201	24	Avataṃsaka-sûtra 22
	203	11	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	206	8	Avataṃsaka-sûtra 7
	209	4	Mahâmâyâ-sûtra
	210	5	Avataṃsaka-sûtra 21

Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
	210	24	Mahâparinirvâṇa-sûtra
Κεφάλαιο 2			
1	212	1	DN 31, Singâlovâda-sutta
	217	21	AN 2-4, Samacitta-sutta
	218	12	AN 3-31
	218	22	Jâtaka 417, Kaccâni-Jâtaka
	220	19	DN 31, Singâlovâda-sutta
	221	6	Dhammapada Aṭṭhakathâ 1
2	222	16	AN 4-197
	223	9	AN 5-333 Uggaha-sutta
	224	1	(Βιομανικά σχόλια)
	224	21	AN 7-59, Sujâta-sutta
	226	18	DN 16, Mahâparinibbâna-sutta
	227	25	Srîmâlâdevîsîṃhanâda-sûtra
3	230	1	DN 16, Mahâparinibbâna-sutta
	231	4	Avatamsaka-sûtra 34, Gaṇḍav- yûha
	232	15	Suvarṇaprabhâsa-sûtra 12
	233	11	Bodhisattva-gocaropâya-ṛiṣa- yavikurvana-nirdeśa-sûtra
Κεφάλαιο 3			
1	240	1	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	241	24	AN 3-118, Soceyyan-sutta
	243	16	SN
	244	5	Vinaya, Mahâvagga 10-1 & 2

Μέρος	Σελίδα	Σειρά	Πηγή
	244	16	DN 16, Mahâparinibbâṇa-sutta
	246	3	Vinaya, Mahâvagga 10-1 & 2
2	248	23	SN
	249	17	The Chûin-kyô-sûtra
	249	25	Vimalakîrti-nirdeśa-sûtra
	251	1	Mahâparinirvâṇa-sûtra
	251	21	Μικρότερη Sukhâvatîvyûha-sûtra
	252	3	Sukhâvatîvyûha-sûtra
	252	20	Vimalakîrti-nirdeśa-sûtra
3	253	6	Dhammapada Aṭṭhakathâ 1
	253	16	AN 34-2
	254	12	Dhammapada Aṭṭhakathâ 1
	255	7	AN 5-1
	255	12	Sarvâstivâda-sanghavedakavastu 10
	256	4	MN 9-86, Aṅgulimâla-sutta
	257	4	AN 26

